

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2



การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้การวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก นางสาวมณีกานต์ พัดกลม ครูชำนาญการ พิเศษ โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 และนางสาวนริศรา ยะอิตะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไข ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จนสำเร็จสมบูรณ์และมีคุณค่า

กราบขอบคุณผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียนของโรงเรียนวัดฤทธิ์ (คำหมื่นปทุมมานุสสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย และโรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดลองใช้ นวัตกรรม เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การ สนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแต่ผู้มีพระคุณ ทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

วรางคณา ชีราวัฒน์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ผู้ศึกษาค้นคว้า	วรางคณา ชिरาวัธน
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา, คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมมานุสรณ์) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.66 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title The Development of Learning Activity Package by Concentrated Language Encounters to Enhance Pronunciation Ability of Non-Corresponding Final Consonants Words for Grade 2 Students.

Author Warangkhana Chirawat

Advisor Assistant Professor Pufa Savagpun, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2017

Keywords LEARNING ACTIVITY PACKAGE, CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTERS, NON-CORRESPONDING FINAL CONSONANTS WORDS



ABSTRACT

The main purpose of this independent study were 1) to construct and find the efficiency of learning activity package by concentrated language encounters to enhance pronunciation ability of non-corresponding final consonants words for grade 2 students which was identified E1/E2 as 75/75, and 2) to compare pronunciation ability of non-corresponding final consonants words between pre-test and post-test with learning activity package by concentrated language encounters for grade 2 students. The sampling group were 9 students in grade 2 at Watrit (Khammuepathumanutson) School. The instruments for data collection was pronunciation ability of non-corresponding final consonants words test by using learning activity package by concentrated language encounters. The data were analyzed by using percentage, mean and standard deviation.

According to the independent study results, it showed 1) the efficiency of learning activity package by concentrated language encounters to enhance pronunciation ability of non-corresponding final consonants words for grade 2 students was 76.91/77.66, and 2) result of comparison between pre-test and post-test about pronunciation ability after using learning activity package by concentrated language encounters to enhance

pronunciation ability of non-corresponding final consonants words for grade 2 students were significantly at .05 level in post-test.



สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	สมมติฐานการวิจัย.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย.....	9
	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	12
	การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	25
	การอ่าน.....	34
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
	ตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ อ่านออกเสียงที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า	
	ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	48
4	ผลการวิจัย.....	57
	ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	57
	ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	69
5	บทสรุป.....	65
	สรุปผลการวิจัย.....	67
	อภิปรายผลการวิจัย.....	67
	ข้อเสนอแนะ.....	69
	บรรณานุกรม.....	71
	ภาคผนวก.....	76
	ประวัติผู้วิจัย.....	130

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	12
2	รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.....	30
3	แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design.....	50
4	ระยะเวลาการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง มาตรา.....	52
5	ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	58
6	ผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา ด้านเนื้อหา และด้านเวลาของชุด กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริม ความสามารถ ในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	61
7	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทาง ภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 กับ นักเรียน จำนวน 9 คน.....	62
8	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง มาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 สำหรับนักเรียน 15 คน.....	63
9	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง มาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
10	ระดับความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	81
11	ผลคะแนนการพิจารณาความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของ แบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	87
12	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบวัด ความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	89
13	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 จำนวน 9 คน.....	126
14	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 จำนวน 15 คน.....	127
15	แสดงผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	128
16	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติของการทดลองและระดับนัยสำคัญทางสถิติของ การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง มาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	129

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานคู่กับชาติไทย มีคุณค่าและประโยชน์กับสังคมไทยเพราะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทั้งนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้คนไทยเกิดการเรียนรู้วิทยาการและสิ่งแวดลอม ช่วยให้มีความคิดแตกฉาน คิดอย่างมีเหตุผล คิดในลักษณะของจินตนาการ คิดในลักษณะริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยกล่อมเกลาคิดใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนได้ และทำให้คนมีความเฉลียวฉลาด มีความคิดที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อสังคม (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 129) นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความเหมาะสมของหลักสูตรทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่ภาคปฏิบัติในสถานศึกษาโดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ผู้เรียน เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3 - 8)

การจัดกระบวนการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทักษะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนที่สำคัญ คือ ทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ทักษะทั้ง 4 ทักษะนี้ ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะข้ออื่นๆ วิชาภาษาไทยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำ และสัมพันธ์กัน รวมทั้งฝึกทักษะกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล สามารถใช้ภาษาถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา มีความคิดวิจารณ์ญาณในการใช้ภาษา มีความตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย เห็นคุณค่าและความงามของภาษา วรรณกรรมไทย มีนิสัยรักการอ่าน และใฝ่หา

ความรู้ด้วยตนเอง (สายนธ์ ฝาน้อย และคณะ, 2553, หน้า 19) โดยเฉพาะ การอ่าน ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่สุด การอ่านเป็นทักษะของการรับสารและเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะปัจจุบันที่เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่มีเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นในการนำมาใช้ การอ่านจึงมีคุณค่าต่อชีวิตประจำวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา เป็นการเรียนการสอนที่จะต้องวางรากฐานของการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านต้องคำนึงถึงการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่า และความสำคัญของการอ่าน สามารถอ่านได้ชัดเจน ถูกต้องรวดเร็ว ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 อายุ 7 - 12 ปี ถือว่าเป็นวัยที่จำเป็นต้องได้รับคำแนะนำ อบรมสั่งสอน ฝึกฝนให้มีทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจากการจดจำพยัญชนะไทย สระ วรรณยุกต์ มาตราตัวสะกด หลักการสะกดคำ การอ่านคำ รวมถึงการอ่านประโยคสั้นๆ พัฒนาไปถึงการอ่านเนื้อเรื่องหรือบทความได้

มาตราตัวสะกดเป็นสาระการเรียนรู้อีกเรื่องหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งถูกบรรจุไว้ในสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของทุกระดับชั้น เนื่องจากคำในภาษาไทยเป็นคำที่มีตัวสะกดเกือบทุกคำ บางคำเป็นมาตราตัวสะกดแบบตรงมาตรา แต่บางคำเป็นสะกดแบบไม่ตรงมาตรา ซึ่งทำให้อ่านยากเกินไป จึงมีการจัดการเรียนการสอนการอ่านมาตราตัวสะกดแบบตรงตามมาตรา และแบบไม่ตรงตามมาตราให้กับผู้เรียน โดยเริ่มจากการอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ อ่านเป็นประโยค อ่านจากคำง่ายไปหาคำยาก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านมาตราตัวสะกดที่ดีขึ้นตามลำดับและตามความสามารถของผู้เรียน

จากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย มีผลการประเมินต่ำกว่าระดับที่เขตพื้นที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เมื่อศึกษาถึงสาเหตุส่วนใหญ่ พบว่า ผู้เรียนยังไม่เข้าใจหลักการอ่าน และไม่รู้ความหมายของคำ ใช้ภาษาถิ่นมากกว่าภาษากลาง ครูผู้สอนยังใช้รูปแบบการสอนแบบบรรยายตามหนังสือ สื่อการสอนไม่หลากหลาย อีกทั้งเนื้อหาสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีเนื้อหามากที่ต้องเรียนตามหลักสูตรที่กำหนดให้ผู้เรียนในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เช่น ถ้าผู้เรียนมีปัญหาเรื่องการอ่านก็จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านเป็นหลัก หรือถ้าผู้เรียนมีปัญหาเรื่องการเขียน ก็ควรจัดกิจกรรมที่เน้นการเขียน

เป็นหลัก เป็นต้น แต่ทั้งนี้ กิจกรรมที่จัดต้องเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจให้กับผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่อไป กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในแต่ละวัย สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จได้

การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นปัจจัยป้อน ได้แก่ บทเรียน และกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้รูปแบบของภาษา จนเกิดความเข้าใจนำไปสู่การรับรู้ในอรรถลักษณะต่างๆ ผู้เรียนฝึกฝนตนเอง มีการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553, หน้า 286) การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนรับรู้และเรียนรู้ภาษาไทยตามกระบวนการทางภาษาที่เป็นธรรมชาติ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้เร็ว ฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม และมีนิสัยรักการอ่าน กระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ ขั้นตอนที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน ขั้นตอนที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ และขั้นตอนที่ 5 นักเรียนฝึกกิจกรรมทางภาษา จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาด้านการอ่านให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น เพื่อใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูฎ์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมี

นิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ประกอบ ด้วยการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่ กก

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่ กค

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่ กน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่ กบ

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมานุสรณ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้

ได้ถูกต้อง ตัวชี้วัดที่ 2 ประกอบด้วยการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จากแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่าน การจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก
2. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กค
3. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน
4. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง สื่อประกอบการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนหลายอย่างที่ผู้สอนสร้างขึ้น ประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน บัตรคำชี้แจง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรเฉลยกิจกรรม แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ซึ่งจัดไว้อย่างเป็นระบบในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการใช้ดังนี้ 1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง 2. นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ 3. ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน 4. ครูและนักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ 5. นักเรียนฝึกกิจกรรมทางภาษา

ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หมายถึง การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านออกเสียงได้ตามอักขรวิธี แปลงเสียงชัดเจน ความคล่องแคล่วในการอ่าน ไม่อ่านข้าม ไม่อ่านเพิ่มคำ สามารถวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน โดยเก็บคะแนนจากการทำใบงานของแต่ละกิจกรรม

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยโดยนำมาเรียบเรียงไว้ตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย
 - 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.3 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.4 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.5 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.6 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.7 ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.8 คุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
3. การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 3.2 แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 3.3 จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 3.4 รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 - 3.5 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
4. การอ่าน
 - 4.1 ความหมายของการอ่าน

- 4.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 4.3 องค์ประกอบของการอ่าน
- 4.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่าน
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูดการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อนำใจ

หลักการใช้ภาษาไทยธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ

หน่วย สื่อดังกล่าวนี้จัดเป็นชุดๆ บรรจุในซองหรือกระเป๋า จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอน และให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนเป็นรายบุคคลได้อีก

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2551, หน้า 51) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่เป็นลักษณะของสื่อประสม และเป็นการใช้สื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความต้องการ โดยอาจจัดทำขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเรื่องและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อาจจัดไว้เป็นชุดในกล่องของกระเป๋า ชุดกิจกรรมอาจประกอบด้วยเนื้อหาสาระ คำสั่ง ใบงานในการทำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์

Brown (1973) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คือชุดของสื่อประสมที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือครูให้สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกล่อง หรือชุดกิจกรรม มักจะประกอบไปด้วยอุปกรณ์หลายๆ อย่าง เช่น ภาพโป่งใส फिल्मสตริป โปสเตอร์ สไลด์ และแผนภูมิ บางชุดอาจประกอบด้วยเอกสารเพียงอย่างเดียว บางชุดอาจจะเป็นโปรแกรมที่มีบัตรคำสั่ง ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

Good (1973) ได้อธิบายไว้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือโปรแกรมทางการสอน ทุกอย่างที่ได้จัดไว้โดยเฉพาะ มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน คู่มือครู เนื้อหาแบบทดสอบ ข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้อย่างชัดเจน ชุดกิจกรรมนี้ครูเป็นผู้จัดให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ศึกษาและฝึกฝนของตนเอง โดยครูเป็นเพียงผู้แนะนำเท่านั้น

ผู้วิจัยพิจารณาคำหมายของชุดกิจกรรมจากนิยามความหมายของนักการศึกษา ดังกล่าว สรุปนิยามความหมายของชุดกิจกรรมได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ สื่อประกอบการเรียนการสอนหรือหน่วยการเรียนรู้หลายอย่างที่ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อให้ประกอบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจัดกิจกรรมไว้อย่างเป็นระบบในชุดหรือกล่องเดียวกัน ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นนั้นเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างมีระบบ เป็นขั้นตอน เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ โดยครูคอยให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา

2.2 หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, หน้า 119 - 120) ได้กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้ (Learning package) ชุดการสอน (Instruction Package) มีแนวคิดพื้นฐานที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรม เกิดจากหลักการและทฤษฎีซึ่งประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 หลักการ

แนวคิดที่ 1 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน เป็นสำคัญ ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายด้านคือ ความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ

ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม เป็นต้น ในการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้ วิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนรายบุคคล หรือการจัดการเรียนการสอนตามเอกัตภาพการศึกษาโดยเสรี การศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามสติปัญญา ความสามารถ และความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

แนวคิดที่ 2 ความพยายามที่เปลี่ยนแปลงการสอนจากเดิมที่ยึดครูเป็นแหล่งความรู้ มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยการใช้ความรู้จากสื่อการสอนแบบต่างๆ ซึ่งได้จัดให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วยการสอน การเรียนด้วยวิธีนี้ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพียงหนึ่งในสามของเนื้อหาทั้งหมด อีกสองส่วนผู้เรียนจะศึกษาด้วยตนเองจากสิ่งที่ผู้สอนเตรียมไว้ในรูปของชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 3 การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในรูปของการจัดระบบการใช้สื่อการสอนหลายอย่างมาช่วยในการสอนให้เหมาะสม และใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียน แทนการให้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลา แนวทางใหม่จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดกิจกรรม เพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูสอนมาเป็นการช่วยผู้เรียน

แนวคิดที่ 4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม เดิมที่นักเรียนเป็นฝ่ายรับความรู้จากครูเท่านั้นแทบจะไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนๆ และต่อครู นักเรียนจึงขาดทักษะการแสดงออก และการทำงานเป็นกลุ่ม จึงได้มีการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาในการเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ประกอบกิจกรรมด้วยกัน ซึ่งนำมาสู่การผลิตสื่อออกมาในรูปของชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 5 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ โดยจัดสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งหมายถึง ระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน

- 5.1 ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง
- 5.2 ได้ทราบว่า การตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร
- 5.3 ได้รับการเสริมแรงที่ทำให้นักเรียนภูมิใจที่ได้ทำถูก หรือคิดถูกอันจะทำให้เกิดการกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต
- 5.4 ได้เรียนรู้ไปที่ละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

2.3 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ นั้น โรงเรียนมักจะจัดเป็น 2 ประเภท (เอกสารการสอนชุดวิชาการระบบการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2523, หน้า 155 - 221) ดังนี้

1. กิจกรรมในหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นในลักษณะที่มีส่วนสัมพันธ์กับบทเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในบทเรียน เกิดกระบวนการในทางความคิด มีทัศนคติและค่านิยมในทางที่ดี เป็นต้น โดยทั่วไปกิจกรรมในหลักสูตรที่จัดขึ้นในห้องเรียนมักมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วยก็ได้ จากนั้นจะนำกิจกรรมที่วางแผนมาปฏิบัติในห้องเรียน มีลำดับขั้นตอนเริ่มจากขั้นนำกิจกรรม ขั้นปฏิบัติกิจกรรมและขั้นสรุปกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นในห้องเรียนเพื่อการเรียนรู้มีอยู่หลายรูปแบบ เช่น เพลง เกม บทบาทสมมติ เล่านิทานประกอบเรื่อง การบรรยาย การสาธิต โครงงาน การเข้ากลุ่ม ใต้วาที วีดีโอ การวิเคราะห์จากสถานการณ์และประสบการณ์จริง

2. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นให้ดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถตลอดจนความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นในโรงเรียนนั้น มีอยู่หลายชนิด เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรเชิงวิชาการ ได้แก่ ชมรมต่างๆ

ชุดกิจกรรมสามารถจำแนกตามลักษณะของการใช้งาน ซึ่งนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมสำหรับประกอบคำบรรยาย หรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียน ให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทครูให้พูดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาเพียงหน่วยเดียว

2. ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่ม ชุดกิจกรรมแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนให้ประกอบกิจกรรมร่วมกันและอาจจัดการเรียนรู้ในรูปของศูนย์การเรียน ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบไปด้วยชุดย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะมีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนนักเรียน ในศูนย์กิจกรรมนั้นหรือสื่อการเรียนอาจจัดให้ผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันได้ ผู้ที่เรียนจากชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มอาจจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากคุ้นเคยต่อวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือกันละกันได้เองระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียน หากมีปัญหาผู้เรียนจะสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดกิจกรรมรายบุคคล หรือชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตามความสามารถของแต่ละบุคคลเมื่อศึกษาจบแล้ว จะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียน จะปรึกษากันเองได้ ผู้สอนพร้อมให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้แนะนำหรือผู้ประสานงานทางการเรียน

ประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกโดยยึดผู้สอนและผู้เรียนเป็นหลัก แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากการเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน และเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมภายใต้การนำของผู้สอน
2. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่ประสานงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอน ให้ดำเนินไปด้วยดี

2.4 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

องค์ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมนั้นมีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นแนวทางให้การสร้างชุดกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างมีระบบและสมบูรณ์ในตนเอง ทิศนา ชัมมนณี (2543, หน้า 10 - 12) กล่าวว่าชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วย หมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรมนั้น
2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมายในส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น
4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึง วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาโดยประมาณว่า กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด

7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้ว ยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูในการดำเนินการซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย

ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำเสนอประสบการณ์ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและอภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางออกไป

ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลข้อความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอภิปราย นำมาสรุปหาสาระสำคัญที่สามารถนำไปใช้ต่อไป

ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในกิจกรรมไปฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม

ขั้นประเมินผล เป็นส่วนที่ได้รับความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว โดยได้ทำแบบฝึกกิจกรรมทบทวนท้ายชุดกิจกรรม

ฮุสตัน และคนอื่นๆ (Houston&others, 1972, หน้า 10 - 15) ได้ให้ส่วนประกอบของชุดกิจกรรมดังนี้

1. คำชี้แจง (Prospectus) ในส่วนนี้จะอธิบายถึงความสำคัญของจุดมุ่งหมายของขอบข่ายชุดกิจกรรม สิ่งที่คุณเรียนจะต้องมีความรู้ก่อน และขอบข่ายกระบวนการทั้งหมดในชุดกิจกรรม

2. จุดมุ่งหมาย (Objectives) คือข้อความที่ชัดเจนไม่กำกวมที่กำหนดว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จอะไรหลังจากเรียนแล้ว

3. การประเมินผลเบื้องต้น (Pre - Assessment) มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อให้ผู้เรียนอยู่ในการเรียนจากชุดกิจกรรมนั้น และเพื่อดูว่าเขาได้สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์เพียงใด การประเมินเบื้องต้นนี้อาจจะอยู่ในรูปของการทดสอบแบบข้อเขียน ปากเปล่า การทำงาน ปฏิกริยาตอบสนองคำถามง่ายๆ เพื่อให้รู้สึกถึงความต้องการและความสนใจ

4. การกำหนดกิจกรรม (Enabling Activities) คือการกำหนดแนวทางหรือวิธีการเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมที่กิจกรรม

5. การประเมินขั้นสุดท้าย (Post - Asscssment) เป็นข้อสอบเพื่อวัดผลการเรียนหลังเรียน

คาร์ดาเรลลี (Cardarelli, 1973. p.150) ได้กำหนดโครงสร้างของชุดกิจกรรมประกอบด้วย

1. หัวข้อ (Topic)
2. หัวข้อย่อย (Sub topic)
3. จุดหมายหรือเหตุผล (Rational)
4. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral objective)
5. การสอบก่อนเรียน (Pre - test)
6. กิจกรรมและประเมินตัวเอง (Activities and Self - evaluation)
7. การทดสอบย่อย (Quiz หรือ Formative)
8. การทดสอบขั้นสุดท้าย (Post - test หรือ Summative Evaluation)

จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ทำให้ทราบว่าองค์ประกอบมีหลายรูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงรูปแบบของ ทิศนา แชมมณี คาร์ดาเรลลี และฮุสตัน และคนอื่นๆ ดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรม
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. คู่มือครู
4. คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
5. บัตรเนื้อหา
6. บัตรกิจกรรม
7. บัตรเฉลยกิจกรรม
8. แบบทดสอบย่อยก่อน - หลังใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด
9. เฉลยแบบ ทดสอบย่อยก่อน - หลังใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุด
10. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
11. เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525, หน้า 123) กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมมีดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยที่ครูสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนแต่ละครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง
4. กำหนดมโนคติและหลักการ
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง

6. กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
7. กำหนดแบบประเมิน
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์
9. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

การใช้ชุดกิจกรรมนั้นโดยมีขั้นตอน คือ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ชำนาญเข้าสู่บทเรียน ชั้นประกอบกิจกรรม ชั้นสรุปผลการเรียน และทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 178) ได้เสนอขั้นตอนการผลิตชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาที่จะนำมาสู่การสร้างกิจกรรมนั้นอย่างละเอียด เมื่อทราบจุดมุ่งหมายวิชาซึ่งจะนำมาสร้างชุดกิจกรรมนั้น เน้นหลักของการเรียนรู้อะไรบ้าง แล้วพิจารณาแบ่งหน่วยการเรียนรู้การสอน ซึ่งควรลำดับขั้นตอนเนื้อหาสาระ ตามสิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้ก่อนหลัง และตามขั้นตอนของความรู้ และลักษณะของวิชานั้นๆ

2. เมื่อศึกษาเนื้อหาสาระและบางหน่วยการเรียนรู้ได้แล้ว ให้พิจารณาว่าจะสร้างชุดกิจกรรมแบบใดโดยคำนึงถึงผู้เรียนคือใคร จะทำกิจกรรมอย่างไร และจะทำได้ดีเพียงใด

3. กำหนดหน่วยการเรียนรู้การสอน โดยประมาณเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

4. กำหนดความคิดรวบยอดให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง

5. กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนเชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความคิดรวบยอด และครอบคลุมเนื้อหาสาระของการเรียนรู้

6. วิเคราะห์งานโดยนำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อวิเคราะห์งาน เพื่อคิดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วจัดลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อ

7. วางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่วิเคราะห์งานไว้แล้ว

8. การผลิตสื่อการเรียนหรือระบุข้อเสนอแนะการจัดทำ หรือจัดหาสื่อการเรียนอย่างละเอียด สื่อการเรียนควรจะพิจารณาสิ่งที่เหมาะสม ราคาถูก สะดวกต่อการใช้ แต่ใช้ได้ผล คือ ช่วยการเรียนการสอนได้สัมฤทธิ์ผลสูงขึ้น

๑. วางแผนการประเมินผล ทั้งการประเมินก่อนเรียน และหลังเรียน ทดลองใช้ชุดการสอน เพื่อหาประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม ควรนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็กๆ ดูก่อน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง และแก้ไขปรับปรุงแล้วจึงไปทดลองใช้กลุ่มใหญ่

การทดลองใช้ชุดกิจกรรมเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องนั้นจะพิจารณาสิ่งต่อไปนี้คือ ชุดกิจกรรมนั้นต้องเป็นความรู้พื้นฐานของผู้เรียนหรือไม่ กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการเรียนเหมาะสมหรือไม่ เนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอด และจุดประสงค์สอดคล้องเหมาะสมหรือไม่ การประเมินผลก่อนและหลังเรียนให้ความเชื่อมั่นมากน้อยเพียงใด

สรุปว่า ในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น ควรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน วัสดุสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำชุดกิจกรรมนั้นไปใช้จริงต่อไป โดยผู้วิจัย ใช้แนวคิดในการสร้างชุดการสอนของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวิชัย วงศ์ใหญ่ โดยนำมาประยุกต์เข้าด้วยกัน เพื่อให้เหมาะสมในการวิจัย

2.6 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การพัฒนาชุดกิจกรรมเป็นงานที่ละเอียดต้องอาศัยความรอบคอบ ความเข้าใจเพื่อให้ได้ใช้ชุดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2535, หน้า 123) ได้ลำดับขั้นตอนในการพิจารณาชุดกิจกรรมที่สำคัญ 10 ขั้นตอน

1. หมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือนุรณการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณ เนื้อหาวิชา ที่สามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง

3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองว่าในการอ่านแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอะไรบ้าง แล้วกำหนดออกมาเป็น 4 – 5 หัวเรื่อง

4. กำหนดมโนคติ และหลักการมโนคติและหลักการที่กำหนดจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหา มาสอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้ว เปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่มีเงื่อนไขเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรม

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือก และการผลิตสื่อการสอน "กิจกรรมการเรียนรู้" หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามใบงาน ตอบคำถาม เขียนภาพ เล่นเกม เป็นต้น

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อย แล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกาเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้เป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่นำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า ชุดกิจกรรม

9. หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้าโดยคำนึงถึงหลักที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนให้บรรลุผล

10. ใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงแล้ว และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดกิจกรรม และตามระดับการศึกษาโดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้

- ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน
- ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
- ชำนาญประกอบกิจกรรมการเรียนรู้
- ชำนาญสรุปบทเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาชุดกิจกรรมนี้จะเป็นการผสมผสานจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมของผู้สอน กิจกรรมของผู้เรียน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยทั้งผู้สอน และผู้เรียนที่ได้รับความสะดวกในการเรียนรู้ เพราะได้วางแผนทุกอย่างแล้ว ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพแล้ว ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพดังนี้

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2545, หน้า 42 - 45) เสนอเกณฑ์ประกันประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตพอใจว่า ถ้าหากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่านำไปใช้ได้ และมีคุณค่าแก่การลงทุนผลิตออกมากำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรม (ผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (transitional behavior หรือ E_1) คือ ประเมินผลต่อเนื่องประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆ พฤติกรรมนี้เรียกว่า "กระบวนการ" (process) ของผู้เรียนที่สังเกต

จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคล ซึ่งได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่นที่ผู้อื่นได้กำหนดไว้

2. การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (terminal behavior หรือ E_2) คือ ประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน (products) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการทดสอบหลังเรียน

การกำหนดค่าการหาประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งการที่กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 มีค่าเท่าใดนั้น ผู้ที่สอนเป็นผู้พิจารณาโดยเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งค่าไว้เป็น 80/80, 85/85 และ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น ซึ่งเมื่อผลิตนวัตกรรมเสร็จแล้ว จะต้องนำนวัตกรรมไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. 1:1 (หรือแบบเดี่ยว) คือ การทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อนปานกลาง และเก่ง โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับเด็กปานกลาง แล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กเก่ง

2. 1:10 (หรือแบบกลุ่ม) คือ ทดลองกับผู้เรียน 6 – 10 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่งปานกลาง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในแต่ละครั้งคะแนนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์ หรือห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือค่า E_1/E_2 ประมาณ 70/70

3. 1:100 (หรือภาคสนาม) คือ ทดลองกับผู้เรียน 40 – 100 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในครั้งนี้อาจได้ผลใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบนวัตกรรมแล้ว ให้เทียบกับค่า เพื่อดูว่าเรายอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรมมี 3 ระดับ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อนวัตกรรมของประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับหรือสูงกว่าที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

2.7 ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

สุวัฒน์ มุทฺธเมธา (2523. หน้า 339 - 340) กล่าวโดยทั่วไปการใช้ชุดกิจกรรมมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเพื่อดูพฤติกรรมเบื้องต้น อันเป็นพื้นฐานของการเรียนของผู้เรียนใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

2. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นสำคัญของการใช้ชุดกิจกรรมตามปกติทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้น มีความต้องการที่จะเรียนในศูนย์การเรียนในการสอนต่างๆ ไป เช่น นำเอาปัญหาประจำวันมาอภิปราย การเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นต้น

3. ประกอบกิจกรรม มีขั้นตอนดังนี้ แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนด เพื่อผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ทำกิจกรรมในศูนย์เสร็จแล้วให้เปลี่ยนไปทำกิจกรรมในศูนย์อื่นๆ

4. สรุปบทเรียน ครูนำในการสรุปบทเรียนซึ่งอาจทำได้โดยวิธีการตั้งคำถามการให้ผู้เรียนเล่าสรุปความเข้าใจ หรือการทำกิจกรรมเพิ่มเติมก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้รับความรู้รอบยอด หรือหลักการตามที่กำหนด

5. ประเมินผลการเรียนให้ผู้เรียนทำข้อสอบอีกครั้ง เพื่อประเมินว่าผู้เรียนบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ในกรณีที่ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดข้อใดข้อหนึ่ง ถ้าผู้เรียนสอบผ่านจุดประสงค์หมดทุกข้อ ก็ให้ผู้เรียนเรียนชุดต่อไป

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 192) กล่าวว่า การใช้ชุดกิจกรรมจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อได้มีการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง
2. ให้นักเรียนมีโอกาสได้ทราบผลการกระทำทันทีจากกิจกรรมการเรียนการสอน
3. มีการเสริมแรงจากนักเรียนจากประสบการณ์ที่เป็นความสำคัญอย่างถูกต้องตามขั้นตอนของการเรียนรู้

3. คอยชี้แนะแนวทางตามขั้นตอนในการเรียนรู้ ตามทิศทางที่ครูได้วิเคราะห์และกำหนดความสามารถพื้นฐานของนักเรียน

จากการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปว่า เป็นการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ประกอบการเรียนการสอนตามขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

2.8 คุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ในการศึกษาได้กล่าวถึงคุณประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

กาญจนา เกียรติประวัติ (ม.ป.ป. หน้า 174) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู ลดบทบาทในการบอกของครู
2. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน และสื่อผสมที่จัดไว้ในระบบ มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและช่วยรักษาระดับความสนใจของผู้เรียนตลอดเวลา
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง ทำให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ พิจารณาข้อมูล ฝึกความรับผิดชอบ และการตัดสินใจ
4. เป็นแหล่งความรู้ที่ทันสมัยและจำเป็นถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้
5. ช่วยขจัดปัญหาการขาดครู เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเอง
6. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ เพราะสามารถนำไปใช้ได้ตลอดเวลา และไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะในโรงเรียน

ต้องใช้เฉพาะในโรงเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521, หน้า 121) ได้สรุปคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายถอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายถอดด้วยการบรรยายได้ดี
2. ได้รับความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดกิจกรรมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยตนเองและสังคม
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. เป็นการสร้างความพร้อมและมั่นใจแก่ผู้เรียน เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบมาใช้ได้ทันที
5. ทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีสภาพหรือความขัดแย้งทางอารมณ์มากนักน้อยเพียงใด
6. ช่วยให้ผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดกิจกรรมทำหน้าที่ถ่ายถอดความรู้แทนผู้สอน แม้ผู้สอนจะพูดหรือสอนไม่เก่ง ผู้เรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดกิจกรรมที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว
7. กรณีที่ครูประจำวิชาไม่สามารถเข้าสอนได้ตามปกติ ครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนโดยใช้ชุดการสอนได้ มิใช่เข้าไปคุมชั้นเรียนและปล่อยให้ นักเรียนอยู่เฉยๆ เพราะเนื้อหาอยู่ในชุดกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนไม่ต้องเตรียมพร้อมมาก

จากการศึกษาคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พอสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด ถึงแม้ว่าครูจะพูดหรือสอนไม่เก่งก็ตาม และยังสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูเพราะผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

3. การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

เกษิธิดา บุญธรรม (2552, หน้า 26) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การรับรู้โดยธรรมชาติโดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อย เป็นโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ตามธรรมชาติและสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ ที่เด็กรู้จักคุ้นเคยมาแล้วเป็นอย่างดี

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, หน้า 2) ให้ความหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาไว้ว่า หมายถึง การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มุ่งเน้นให้ปัจจัยป้อนเข้าและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง เน้นการบูรณาการด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจในความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนและการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมาย ในการนำรูปแบบภาษาไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก และให้สอดคล้องกันกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนตามลำดับกระบวนการเรียนการสอนจะจัดตามหลักการพัฒนาภาษาของผู้เรียนในการรับรู้ และเรียนตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555, หน้า 284 - 286) การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการใช้ปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง พัฒนาภาษาของผู้เรียนในการรับรู้และเรียนรู้ตามธรรมชาติโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัดความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน กลวิธีในการสอนจะยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (systemic linguistics) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (learning psychology) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากบวนการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางความคิดและมีเจตคติทางบวกในการเรียนรู้

ราไฟ ดีแชน (2553, หน้า 36) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจากการอ่านไปสู่อการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยยึดสื่อการเรียนรู้และกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในรูปแบบภาษาไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 54) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การเรียนรู้ภาษาที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างต่อเนื่อง เน้นการบูรณาการด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบภาษาไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, หน้า 2) ให้ความหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การสอนอ่านภาษาที่เน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการเรียนรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อย คือ พัฒนาจากการอ่านไปสู่อการฟัง พูด และเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์หรือบูรณาการ

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2550) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การเรียนรู้ภาษาที่ได้รับบูรณาการทักษะทางภาษา ทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยใช้การอ่านเป็นกิจกรรมนำในการฝึกทักษะ เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา หมายถึง การเรียนรู้ภาษาที่มุ่งเน้นปัจจัยบ่อนเข้าและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน

3.2 แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ, 2533, หน้า 22; อังอิงในชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553 หน้า 285) มีดังนี้

แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (The Communication Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อฝึกให้ปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไข การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง – พูดร่วมกัน

แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

ทฤษฎีการสอนอ่าน (Reading Approach) ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) เน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ แนวทฤษฎีการสอนอ่านให้คำจำกัดความไว้ว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Smith, 1971; Goodman, 1973) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการสอนอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการและทฤษฎีดังกล่าวเพื่อการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปโดยธรรมชาติได้

ทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre – Based Approach) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จำเป็นต้องยึดบทเรียนหรือกิจกรรมเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้น ในบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสมที่จำเป็นปัจจัยป้อน เพื่อให้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสมด้วยแนวคิดทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานจะยึดหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics Theory) ทฤษฎีภาษาเชิงระบบดังกล่าวจะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความในบริบท กาลเทศะ

ต่างๆ ที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมมีสถานการณ์แวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่างๆ ในสังคมหรือชุมชนนั้นๆ

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเน้นการพัฒนาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ เน้นปัจจัยป้อน ได้แก่ บทเรียนหรือกิจกรรมนำ ซึ่งจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบของภาษาจนเกิดความเข้าใจและนำไปสู่การรับรู้ในอรรถลักษณะต่างๆ โดยให้โอกาสผู้เรียนได้มีความคิดโดยอิสระที่จะฝึกฝนตนเองตามความสามารถของตนเอง มีการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา

3.3 จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, หน้า 23 อ้างอิงในภาภรณ์ ทาโยธี, 2554 หน้า 65) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ดังนี้

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำในบริบทต่างๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้

2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้

3. พูดยืดตอบ แสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่เข้าใจได้

4. เขียนสะกดคำและประโยคต่างๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้

5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องให้เป็นที่เข้าใจได้

6. บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้

7. สื่อความหมายของภาษาทางกายและอารมณ์หรือทางวาจาและสีหน้าท่าทางได้

เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้

8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกันในการทำงานร่วมกันได้

3.4 รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, หน้า 1-3) ได้กล่าวถึงรูปแบบและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษารูปแบบที่ 1 สอนในระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ผู้เรียนสามารถฟังเรื่องราวต่างๆ ซึ่งเป็นภาษาที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ สามารถจำสัญลักษณ์ของคำและเข้าใจความหมายของคำในประโยคต่างๆ ตามความคิดเห็นของตนเองได้ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน อยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา

กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เช่น การแจกลูก สะกดคำ เขียนคำ เขียนประโยค ฯลฯ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา รูปแบบที่ 2 เมื่อ นักเรียนได้ประสบการณ์ในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในรูปแบบที่ 1 แล้ว ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3-4 นักเรียนจะเริ่มฝึกอ่านและเขียนเรื่องต่างๆ ที่มีลักษณะการเขียนที่หลากหลาย พร้อมทั้งใช้ความสามารถในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาศัยการเลียนแบบหรืออิงแบบจากบทเรียน เช่น หนังสือ โคลง บทความ จดหมาย เอกสารต่างๆ หรือจากกิจกรรมที่ผู้สอน เสนอแนะในชั้นเรียน รูปแบบที่ 2 นี้ มีกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
ร่วมกันกับครู

ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครู เขียนเรื่องของตนเองในกลุ่มย่อย
หรือตามลำพัง

ขั้นที่ 4 อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์หรือรดลักษณะร่วมกันเกี่ยวกับเรื่อง
ในเนื้อความที่นักเรียนเขียนขึ้นในชั้นที่ผ่านมา

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะ
ทางภาษา

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา รูปแบบที่ 3 ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5-6 เน้นความหลากหลายของการอ่านอรรถลักษณะต่างๆ ตามความสนใจและ
เน้นความหลากหลายของการประมวลประสบการณ์ต่างๆ ฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าข้อมูลจาก
แหล่งสื่อด้วยตนเอง เริ่มให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน มีการคิดรูปแบบการเขียนร่วมกันก่อน
ที่จะแยกเรียนอย่างมีอิสระโดยมีครูเป็นผู้คอยแนะนำ ซึ่งการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
รูปแบบนี้มีอยู่ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศ เตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่านโดยการเดา สรุป
ลำดับความ

การเขียน
 ขั้นที่ 2 สะท้อนความคิดจากเรื่องทีอ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือวางแผน

ขั้นที่ 3 บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายการเรียนการเขียน

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องสั้นในขั้นร่าง

ขั้นที่ 5 ทบทวน ตรวจสอบ และแก้ไขงานเขียน

ขั้นที่ 6 เขียนเรื่องสั้นในขั้นสุดท้ายและทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

การเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีรูปแบบต่างกัน 3 รูปแบบ เพื่อช่วย
 ครูผู้สอนตามขั้นตอนและประสบการณ์ ทักษะการพัฒนาภาษานักเรียนที่ต่างระดับกัน ดังตาราง
 ต่อไปนี้

ตาราง 2 รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

รูปแบบที่ 1	รูปแบบที่ 2	รูปแบบที่ 3
1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง	1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน	1. วิเคราะห์ความหมายของ
2. นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ	และอภิปรายหรือสนทนา	เนื้อเรื่องที่อ่านสรุปและลำดับ
3. ครูและนักเรียนเขียนเรื่อง	เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	ความ
ร่วมกัน	2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่อง	2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่
4. ครูและนักเรียนทำหนังสือ	ของนักเรียนและอภิปราย	อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมาย
เล่มใหญ่	ร่วมกัน	3. บันทึกย่อสาระของเรื่อง
5. นักเรียนฝึกกิจกรรม	3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครู	4. สังเคราะห์สาระของเรื่อง
	4. อภิปราย สนทนา วิเคราะห์	และเขียนเรื่องสั้น
	ร่วมกันในเรื่องที่อ่าน	5. ทบทวนตรวจสอบแก้ไขงาน
	5. ทำกิจกรรมฝึกทักษะทาง	เขียน
	ภาษา	6. เขียนเรื่องสั้นในขั้นสุดท้าย
		และทำกิจกรรมเสริมทักษะ
		ทางภาษา

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, หน้า 220-227) ได้จัดขั้นตอนการเรียนรู้การเรียนรู้
 แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นผู้สอนอ่านเรื่องให้ผู้เรียนฟัง

- 1.1 นำเข้าสู่บทเรียน
- 1.2 การสนทนา
- 1.3 การเล่าเรื่อง
- 1.4 การแสดงความคิดเห็น
2. ชั้นผู้เรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ
 - 2.1 การเข้าสู่บทเรียน
 - 2.2 การเล่าเรื่อง
 - 2.3 การสนทนา
 - 2.4 ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ
3. ชั้นผู้สอนและผู้เรียนเขียนเรื่องร่วมกัน
 - 3.1 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์
 - 3.2 การนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนา
 - 3.3 ทบทวนเรื่อง
 - 3.4 เขียนเรื่อง
 - 3.5 วาดภาพประกอบเรื่อง
 - 3.6 ทบทวน
4. ชั้นผู้เรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
 - 4.1 นำเข้าสู่บทเรียน
 - 4.2 ทบทวนบทเรื่อง
 - 4.3 ร่วมกันวาดภาพ
 - 4.4 นำเสนอผลงาน
5. ชั้นผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา
 - 5.1 ฝึกทักษะการจำ
 - 5.2 ฝึกทักษะการอ่าน
 - 5.3 ฝึกทักษะการเขียน
 - 5.4 ฝึกแต่งประโยคปากเปล่า
 - 5.5 ฝึกอ่านและเขียนประโยคที่แต่งขึ้น
 - 5.6 แจกลูกประสมคำขึ้น
 - 5.7 นำคำใหม่มาแต่งประโยคปากเปล่า

5.8 อ่านและเขียนประโยคใหม่

5.9 อ่านเรื่องจากเรื่องใหม่

5.10 ฝึกเล่าเรื่อง

5.11 ฝึกพูดโต้ตอบสนทนา

5.12 เขียนเรื่องสั้น

ราไฟ ดีแชน (2553, หน้า 42) ได้แบ่งขั้นตอนของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ ครูเริ่มสอนเนื้อหาใหม่กับผู้เรียน ผู้เรียนจะลองฝึกทดลองดูกับสิ่งที่เรียนรู้ความถูกต้องแม่นยำในการเรียนรู้ยังมีน้อย

2. ขั้นเกิดความคล่องตัว ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน การปฏิบัติของผู้เรียนจะเพิ่มความถูกต้องได้มากขึ้น

3. ขั้นเกิดความคงทน สืบเนื่องจากขั้นที่ 2 ความรู้ที่ได้รับจะอยู่ได้นานและไม่ลืมเนื่องจากมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนจากการปฏิบัติ

4. ขั้นนำไปประยุกต์ ผู้เรียนชำนาญในความรู้ที่เรียนมาและสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ในชีวิตประจำวันของตน

5. ขั้นปรับตัว ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนมาดัดแปลงหรือปรับตัวใช้ได้กับทุกสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะมีโอกาส

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533, หน้า 22-23) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียนเมื่อใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาทั้ง 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ นักเรียน นักเรียนจะเริ่มลองฝึกทดลองดูกับสิ่งที่เรียนรู้ ความถูกต้องและความแม่นยำในการเรียนรู้ยังมีน้อย

2. ขั้นเกิดการคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน การปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนจะเพิ่มความถูกต้องได้มากขึ้น

3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้จะสืบเนื่องมาจากความคล่องตัวในเนื้อหา อันเนื่องมาจากการฝึกปฏิบัติของนักเรียนในขั้นที่ 2 ความคงทนของความรู้ที่ได้รับจะอยู่ได้นานและไม่ลืม เนื่องจากมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนจากการปฏิบัติและมีประสบการณ์ในการลองฝึกทดลองดูมาหลายครั้ง

4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้นักเรียนมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมาและสามารถนำความรู้นั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตน

5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้นักเรียนจะสามารถนำความรู้มาดัดแปลงหรือปรับใช้ได้ในทุกๆ สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะมีโอกาส

3.5 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533, หน้า 22) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการตอบสนองของความต้องการในการเรียนภาษาได้อย่างแท้จริง
2. ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง โดยให้ฝึกแก้ปัญหาด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนมีความแม่นยำในเนื้อหาและประสบการณ์
4. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน

สุวิทย์ มูลคำ (2547, หน้า 228) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและข้อจำกัด ดังนี้

1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออก
3. ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน
4. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน
5. ใช้ได้ผลดีสำหรับการเรียนรู้ภาษาขั้นพื้นฐาน
6. ใช้ได้ผลดีสำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียนใช้สองภาษาจำนวนมาก เช่น ภาษาท้องถิ่น ภาษาแม่ เป็นต้น
7. ใช้ได้ผลดีสำหรับโรงเรียนที่ขาดแคลนครูผู้สอน
8. ใช้ได้ผลดีไม่จำกัดอายุสำหรับการเร่งรัดให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้อย่างรวดเร็ว

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาสามารถพัฒนาผู้เรียนทางภาษา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออก ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาจะเน้นย้ำความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ และจากกิจกรรมต่างๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนอยู่ตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

4. การอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1 ความหมายของการอ่าน

นิรันดร์ สุขปรีดี (2540, หน้า 1) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การเข้าใจ ความหมายของตัวละคร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญและการสรุปความ

เรวดี อาษานาม (2537, หน้า 77 - 78) ได้ให้ความหมายของการอ่าน ดังนี้ การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแบ่งความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกอย่างมี เหตุผลและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดขึ้นไปใช้ เป็นประโยชน์ด้วย จะเห็นได้ว่าการอ่านไม่ใช่การรับเอาความคิดจากหนังสือที่อ่านเฉยๆ ผู้อ่านไม่ใช่ ผู้รับแต่เป็นผู้กระทำ สรุปได้ว่าเป็นผู้ใช้ความคิดไตร่ตรองเรื่องราวที่ตนเองอ่านเสียก่อน แล้วจึงรับ เอาใจความของเรื่องที่ตนอ่านไปเก็บไว้หรือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ดังนั้นหัวใจของการอ่าน จึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

การอ่านในโรงเรียนประถมที่ปรากฏก็คือ การที่ครูให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านประโยคหรือ ข้อความนำแล้วให้คนอื่นๆ อ่านตาม ผู้อ่านนำตั้งใจอ่านให้เสียงดังได้ยินทั่วทั้งชั้นเพื่อเพื่อนจะอ่าน ตามได้ถูก ผู้อ่านตามมีหน้าที่อ่านอย่างเดียว ตาอาจจะมองสิ่งต่าง รอบตัวหูฟังเพื่อนคุย ฯลฯ อ่านแล้วจำไม่ได้และไม่รู้ความหมายของข้อความที่อ่าน ถ้าวิเคราะห์ตามความหมายข้างต้นแล้ว ลักษณะแบบนี้ยังไม่เรียกว่าอ่านได้อย่างสมบูรณ์

การที่คนเราจะอ่านหนังสือได้เร็วหรือช้านั้น องค์ประกอบอย่างหนึ่งของการอ่าน คือ การเคลื่อนไหวสายตาในการอ่านและความเข้าใจความหมายอย่างถ่องแท้ ในการอ่านจะต้องมีการฝึกอยู่เสมอและถูกต้องตามวิธีการด้วย

ความเข้าใจความหมายของการอ่านมีความหมายต่างๆ กัน เมื่อเอ่ยถึงการอ่านต้องมีความเข้าใจมาเกี่ยวข้อง คือ เข้าใจในถ้อยคำที่อ่าน เช่น ถ้ามีเด็กเห็นคำว่า กา แล้วเปล่งเสียงว่า กา ก็เข้าใจว่าเป็นการอ่าน เช่นนี้เป็นกรเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง เพราะเด็กอาจไม่เข้าใจ กา ที่เปล่งเสียง ออกมานั้น หมายถึง นกชนิดหนึ่งที่มีสีดำ ร้อง กา กา กา หรืออาจหมายถึง กา ที่ใช้ในการต้มน้ำ หรืออาจไม่เข้าใจทั้งสองความหมายก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงยังไม่เรียกว่าการอ่าน แต่เป็นเพียง การเปล่งเสียงเท่านั้น ดังนั้นสิ่งที่นักเรียนควรเข้าใจกับความหมายของการอ่าน ถ้าเป็นการอ่าน ที่ต้องเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องและสรุปเรื่องให้ถูกต้อง

ประทีป วาทิกทินกร (2542, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การรับรู้ข้อความในข้อเขียนของตนเองและของผู้อื่น รวมทั้งการรับรู้เครื่องหมายสื่อสารต่างๆ เช่น เครื่องหมายจรรยาและเครื่องหมายที่แสดงในแผนภูมิต่างๆ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อื่นสามารถบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (2544, หน้า 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านคือความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ การคิด การนับ

ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน (2547, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การบริโภคคำที่ถูกเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มจาก "แสง" ที่ถูกสะท้อนมาจากตัวหนังสือ ผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตา เข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด (Idea) ความรับรู้ (Perception) และความจำ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, หน้า 95 - 96) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาทางการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยา มาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรม

การอ่าน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการ เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งการที่ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้นยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ ที่ใช้สื่อความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

4.2 ความสำคัญของการอ่าน

วรรณิ โสภประยูร (2544, หน้า 121 - 123) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือ มีผลต่อผู้อ่าน 2 ประการ คือ ประการแรก อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่สอง อ่านแล้วได้ “รส” ถ้าผู้อ่านสำนึกอยู่ตลอดเวลาถึงผลสำคัญของสองประการนี้ ย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนเสมอ การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคนทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาอาชีพ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆ ในสังคม

3. การอ่านสามารถช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้ความมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตัวเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น อ่านศิลาจารึก ประวัติศาสตร์เอกสารสำคัญวรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, หน้า 2) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, หน้า 2) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประการโดยเฉพาะความอยากรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่าน เป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

4.3 องค์ประกอบของการอ่าน

ผกาศรี เย็นบุตร (2542, หน้า 18) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นทักษะฝ่ายรับ (receiver) ในการสื่อสาร เมื่อผู้อ่านแปลสัญลักษณ์ (ตัวหนังสือ ภาพ สัญลักษณ์ต่างๆ) ออกมาเป็นความคิด ความรู้ ความเข้าใจ แล้วจึงนำไปใช้ การสื่อสารสำหรับทักษะการอ่านจึงมีองค์ประกอบ 5 อย่างด้วยกัน

1. ผู้อ่าน เป็นผู้รับสารด้วยการใช้สายตาอ่านสัญลักษณ์
2. สาร ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือ เรื่องราวจากหนังสือจะให้ความคิดแก่ผู้อ่าน ผู้อ่านอ่านไม่ออก ตัวหนังสือไม่ชัดเจน อ่านไม่เข้าใจ การอ่านก็ล้มเหลวได้

3. ความหมายจะมีอยู่ในสารที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมาย เช่นความหมายประจำคำ ประโยค ความหมายโดยนัย ฯลฯ

4. การเลือกความหมาย ความหมายที่ปรากฏในสารอาจมีความหมายที่เด่นชัดเพียงความหมายเดียว หรือมีได้หลายความหมาย เป็นหน้าที่ของผู้อ่านจะต้องเลือกความหมายไปใช้ให้ตรงจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝนมาก

5. การนำไปใช้ จะทำให้การอ่านเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง หากผู้อ่านนำความหมายที่ได้จากการอ่านไปใช้ในกระบวนการอ่านออกเสียงนั้นจะต้องครบถ้วนทั้งการอ่านออก อ่านได้ อ่านแตกและอ่านเป็น เพราะการทำความเข้าใจตัวอักษร ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจในสารที่แทรกมาและการนำความรู้ออกมาใช้นั้นต้องเริ่มตั้งแต่การอ่านเข้าใจ รับรู้สารที่สอดแทรกทั้งโดยนัยและบริบท

4.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2558, หน้า 36) กล่าวถึง การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ว่า การอ่านหนังสือประจำชั้นที่สอนไปแล้ว หรือหนังสืออื่นที่มีความยากง่ายเท่ากัน อ่านผิดไม่เกินหนึ่งในสี่ของคำ โดยไม่นับคำซ้ำ ทำทางมั่นใจ ความเร็วปกติไม่ช้าเกินไป ถ้าอ่านติดให้เวลาแก้ปัญหาสะกดคำ 6-7 วินาที สำหรับเด็ก ป.1 และ 4-5 วินาที สำหรับเด็ก ป.2 ถ้าครูออกก็นับว่าอ่านผิด ถ้าอ่านผิดแล้ว แก้ไขเองได้ให้นับว่าอ่านถูก

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านออกเสียงและความเข้าใจความหมายของคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตราภรณ์ โภบุตร, น้ำผึ้ง โพธิ์ใจ (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่อ่านไม่ออกและอ่านไม่คล่อง เขียนได้ เขียนไม่คล่อง มีปัญหาในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร้อยละ 42.28 คำที่ตัวการันต์ร้อยละ 29.92 คำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ร้อยละ 27.90 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยอยู่ในระดับมาก

จินตนา วงศ์อำไพ (2551) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่ง

ประสบการณ์ทางภาษากับการจัดการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู และพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีนิสัยรักการอ่าน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูอีกด้วย

ฐิติวรรณ วัฒนรังสี (2555) ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07 / 83.47 เนื่องจากหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งผ่านการทดลองใช้ตามขั้นตอน แล้วนำไปปรับปรุงใหม่ มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ได้มีการเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาไทย ผ่านการเรียนรู้ในเรื่องของมาตรการตัวสะกด

ดวงพร ธรรมะ (2547) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนจากชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพ 78.78/83.34 และ 88.56/82.34 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บรรจง จันทรพันธ์ (2548, 94-100) ได้พัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการสะกดคำไม่ตรงตามมาตรการตัวสะกด สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโพธิ์งาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 26 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.98/82.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.692 ซึ่งหมายความว่า

นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.92 และนักเรียนมีความพอใจต่อแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

สมใจ นาคศรีสังข์ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง การสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำจากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตลาดเกาะแรต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 2 ในปีการศึกษา 2549 จำนวน 21 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 83.98/84.46 และผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการศึกษางานวิจัยในประเทศแสดงให้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

เบาชาร์ด (Bouchard, 2002 : Web Site) ได้ศึกษาความรู้เรื่อง คำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่านกับการสะกดคำแม้ว่าเรามีความพยายามอย่างมากระหว่างการอ่านและการสะกดคำแต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้ เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่า การปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญและพบว่ามีผลของรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้ เรื่องของคำของนักเรียน ความผิดพลาดด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่อไปพบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวีธีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด จากการศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูพบว่า การให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ แต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงโดยใช้รูปแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เป็นกระบวนการทางภาษาที่เน้นธรรมชาติที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็ว ฝึกทักษะการทำงานกลุ่มโดยการทำหนังสือเล่มใหญ่และทำกิจกรรมฝึกทักษะภาษาส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

1. ในการสร้างและหาประสิทธิภาพ ผู้วิจัยสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

1.1 ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

1.2 นางสาวมณีกานต์ พัดกลม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดจันทร (ลอมราชูฏ์บำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

1.3 นางสาวนริศรา ยะอิตะ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 (แพร่)

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการหาประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น

2.1 ชั้นทดลองกลุ่มย่อย นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษาด้านเนื้อหา และด้านเวลา

2.2 ชั้นทดลองกลุ่มเล็ก นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.3 ชั้นทดลองภาคสนาม นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบถึงเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.2 ศึกษาทฤษฎีและการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการทดลอง 4 กิจกรรม

1.3 ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 2 โดยมีขั้นตอนตามรูปแบบที่ 1 คือ

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนฝึกกิจกรรมทักษะทางภาษา

1.4 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสอนภาษาไทย ซึ่งนำมาจากนิทาน เรื่องสั้น เนื้อหาในหนังสือเรียน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหา ดังนี้

4.1 เนื้อหาที่มีความทันสมัย

4.2 เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4.3 เนื้อหามีระดับความยาก – ง่าย เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน

4.4 เนื้อหานำมาจากแหล่งข้อมูลที่สามารถอ้างอิงได้

1.5 จัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 2 ให้มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดโดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กค

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ

1.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมโดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ

6.1 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

6.2 สาระสำคัญ

6.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

6.4 เนื้อหาสาระ

6.5 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ (แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา)

6.6 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

6.7 การวัดและประเมินผล

6.8 บันทึกผลหลังการสอน

1.7 นำชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัด เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล รวมทั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผล

1.8 นำชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.9 นำชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและความเหมาะสมของเวลากับการจัดกิจกรรมเพื่อรับคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2.2 กำหนดขอบข่ายและลักษณะของแบบประเมินที่มีข้อความครอบคลุมการประเมินองค์ประกอบทุกด้านของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.3 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามวิธีของ ลิเคอร์ทโดยเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.4 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละรายการแล้วแปลผลของค่าเฉลี่ยความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

2.5 กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกณฑ์ (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 จึงจะถือเป็นชุดกิจกรรมที่เหมาะสม

2.6 นำแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอข้อเสนอแนะและแก้ไข แล้วจัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการประเมินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.1 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามองค์ประกอบ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมด้านองค์ประกอบต่างๆ ของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 นำชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้สอน เนื้อหาและเวลาที่ใช้ทำกิจกรรม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.3 นำชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่

ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

3.4 นำชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 และนำมาปรับปรุง จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยดำเนินการ ดังนี้

1.1 คำนวณหาค่าความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบ Rating Scale ที่ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินมาตรฐานให้คะแนน โดยพิจารณาจากรายการประเมินในแต่ละข้อโดยเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม มากที่สุด

4 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม มาก

3 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม ปานกลาง

2 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม น้อย

1 หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม น้อยที่สุด

1.2 นำผลการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบเกณฑ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเป็นชุดกิจกรรมที่มีความเหมาะสม

2. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ใช้เกณฑ์ 75/75 โดยที่

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน โดยเก็บคะแนนจากการทำใบงานของแต่ละกิจกรรม

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 14 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมานุสรณ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ชุดกิจกรรม เวลา 16 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

แบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ศึกษาระยะและมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

2. ศึกษาวิธีการสร้างจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3. สร้างแบบวัดความแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ จำนวน 40 ข้อ การตรวจให้คะแนนการอ่านออกเสียง มีเกณฑ์ดังนี้

1 คะแนน หมายถึง อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

0 คะแนน หมายถึง อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง

4. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรากับตัวชี้วัด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพิจารณา ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัด

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามตัวชี้วัด

6. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วทำการคัดเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่าแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 20 ข้อ

7. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

8. นำผลคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยพิจารณาอ่านออกเสียงถูกต้อง ได้ 1 คะแนน และอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน

9. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มาตรวจสอบความสมบูรณ์ รวมคะแนนนักเรียนแต่ละคน แล้วทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ดังนี้

9.1 หาค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20 – 0.80 ขึ้นไป ได้แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.44 ถึง 0.78

9.2 หาค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.93

9.3 คัดเลือกแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดิม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา พบว่า แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91

9.4 จัดทำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ลิ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 2549)

ตาราง 3 แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

การสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	การสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

โดย T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (Pretest)
 X หมายถึง การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 T₂ หมายถึง การทดสอบหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (Posttest)

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 คน โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ทดสอบก่อนที่จะทำการทดลองสอน เพื่อศึกษาความรู้เดิมของนักเรียนแล้วเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป โดยใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบ 1 ชั่วโมง

2. ดำเนินการทดลอง โดยการสอนตามชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง เป็นเวลา 16 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่อ่านถูกให้ 1 คะแนน คำที่อ่านผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้เวลาในการดำเนินการทดสอบ 1 ชั่วโมง

ตาราง 4 ระยะเวลาการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	16 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (ชั้นที่ 1 - 3)	2
	17 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (ชั้นที่ 4)	1
	18 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก (ชั้นที่ 5)	1
2	21 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กค (ชั้นที่ 1 - 3)	2
	22 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กค (ชั้นที่ 4)	1
	23 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 2 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กค (ชั้นที่ 5)	1
3	25 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน (ชั้นที่ 1 - 3)	2
	28 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน (ชั้นที่ 4)	1
	29 พ.ค. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน (ชั้นที่ 5)	1
4	1 มิ.ย. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ (ชั้นที่ 1 - 3)	2
	4 มิ.ย. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ (ชั้นที่ 4)	1
	5 มิ.ย. 2561	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 4 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ (ชั้นที่ 5)	1
รวม			16

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าเฉลี่ย เป็นค่าเฉลี่ยจากผลรวม ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2551, หน้า 18)

$$\text{สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ รากที่สองของค่าความแปรปรวน ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2551, หน้า 25)

$$\text{สูตร} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนผู้เรียน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (วาโร เฟิงสวัสดิ์, 2546, หน้า 43)

สูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{n} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างเรียน
 n แทน จำนวนนักเรียน

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\sum f}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด

$\sum f$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
 n แทน จำนวนนักเรียน

4. การหาค่าความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, 177)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. การหาค่าดัชนีความยากง่าย (P) ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (เทียมจันทร์ พาณิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป. หน้า 218)

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของข้อสอบ
 R แทน จำนวนผู้ตอบคำถามข้อนั้นถูก
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

6. การหาค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 90)

สูตร
$$r = \frac{Ru - Rl}{f}$$

เมื่อ

r	แทน	ระดับค่าอำนาจจำแนก
Ru	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
Rl	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
f	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูง หรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

7. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยใช้สูตรค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ใช้สูตรการคำนวณ K20 (Kuder-Richardson Formula 20) ของ Kuder-Richardson (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2544, หน้า 278)

สูตร
$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ

r_{tt}	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อคำถาม(ข้อสอบ)
p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ $\frac{\text{จำนวนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ คือ ($q = 1 - p$)
s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ มีสูตร

ดังนี้

$$s^2 = \frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N}\right)^2$$

x แทน จำนวนคะแนนของผู้ทำข้อสอบ
 N แทน จำนวนคน

8. การทดสอบค่าที (t-test for dependent samples) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ (ปกรณ์ ประจัญบาน, 2552, หน้า 239)

สูตร $t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ ยกกำลังสอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ทั้งหมด ยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

$N-1$ แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.1 ได้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 กิจกรรม เวลา 16 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการจัดการจัดการการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนฝึกกิจกรรมทางภาษา

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 4 กิจกรรม ดังนี้

- ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก
 ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กค
 ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน
 ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ

ในแต่ละชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบคือ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับครูและคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียน ซึ่งคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับครู ประกอบด้วย ปก คำนำ สารบัญ คำชี้แจงสำหรับครู ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผังการจัดชั้นเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมและรายการสื่อ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียน ประกอบด้วย ปก คำนำ สารบัญ คำชี้แจงสำหรับนักเรียน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมและรายการสื่อ

ในการตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งตรวจสอบองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ได้แก่ คู่มือการใช้กิจกรรมสำหรับครู คู่มือการใช้สำหรับนักเรียน และแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง และนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการ	N=9		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้			
1.1 คำชี้แจงสำหรับครู สื่อความหมายชัดเจน	4.33	1.15	มาก
1.2 ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
เฉลี่ย	4.33	0.91	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	N=9		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2. ด้านคู่มือการใช้สำหรับนักเรียน			
2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน สื่อความหมายเข้าใจง่าย	4.33	0.58	มาก
2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	1.15	มาก
2.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.33	0.77	มาก
3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้			
3.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	1.15	มาก
3.3 เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและความสนใจ	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.33	0.58	มาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาสร้างความสนใจ	4.00	1.00	มาก
3.6 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.39	0.74	มาก
4. ด้านสื่อการเรียนรู้			
4.1 คำแนะนำการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	0.58	มาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
4.3 บัตรเนื้อหาใช้ภาษามีความเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4 บัตรกิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	0.58	มาก
4.5 สื่อการเรียนรู้มีเนื้อหา ภาษา เวลา ที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.00	1.00	มาก
เฉลี่ย	4.20	0.66	มาก
5. ด้านวัดและประเมินผล			
5.1 การวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมตัวชี้วัด	4.67	0.58	มากที่สุด
5.2 เครื่องมือสอดคล้องกับการอ่านออกเสียงแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา	3.33	0.58	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	N=9		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.11	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.27	0.73	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$)

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏผล ดังนี้

1.2.1 ชั้นทดลองกลุ่มย่อย นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา ด้านเนื้อหา และด้านเวลา ผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 6 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา ด้านเนื้อหา และด้านเวลาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรม	รายการที่ตรวจสอบ			การปรับปรุง
	ด้านเนื้อหา	ด้านภาษา	ด้านเวลา	
ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงมาตรา แม่ กก	เนื้อหากิจกรรม เหมาะสม	ข้อความ พิมพ์ผิด	เวลาในการ เรียนรู้มีความ เหมาะสม	แก้ไขคำพิมพ์ ผิด
ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงมาตรา แม่ กค	เนื้อหากิจกรรม เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ มีความ เหมาะสม	เวลาในการ เรียนรู้มีความ เหมาะสม	
ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงมาตรา แม่ กน	เนื้อหากิจกรรม เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ มีความ เหมาะสม	เวลาในการ เรียนรู้น้อยเกินไป	วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ เนื้อหากับเวลา
ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงมาตรา แม่ กบ	บัตรกิจกรรม มีมากเกินไป	ภาษาที่ใช้ มีความ เหมาะสม	เวลาในการ เรียนรู้มีความ เหมาะสม	

จากตาราง 6 พบว่าชุดกิจกรรมมีปัญหาในเรื่องภาษาที่ข้อความพิมพ์ผิด เนื้อหาในบัตรกิจกรรมไม่เหมาะสมกับเวลาในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยการแก้ไขคำพิมพ์ผิด และปรับปรุงเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนรู้และนำไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มต่อไป

1.2.2 ขั้นตอนทดลองกลุ่มเล็ก นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูฎร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่ง

ประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง
มาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทาง
ภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียน จำนวน 9 คน

ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ที่	ประสิทธิภาพของ กระบวนการ E ₁	ประสิทธิภาพของ กระบวนการ E ₂	ประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
1	76.11	75.56	76.11/75.56
2	76.11	77.78	76.11/77.78
3	76.67	78.89	76.67/78.89
4	75.56	77.78	75.56/77.78
รวมเฉลี่ย	76.11	77.50	76.11/77.50

จากตาราง 7 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านออกเสียง ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.11/77.50 เมื่อพิจารณาแต่ละชุด
กิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าทุกชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.3 ชั้นทดลองภาคสนาม นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทาง
ภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียน
วัดจันทร์ (ลอมราชูฎร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน
เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 สำหรับนักเรียน 15 คน

ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ที่	ประสิทธิภาพของ กระบวนการ E ₁	ประสิทธิภาพของ กระบวนการ E ₂	ประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
1	77.33	78.00	77.33/78.00
2	76.67	78.00	76.67/78.00
3	77.00	77.33	77.00/77.33
4	76.67	77.33	76.67/77.33
รวมเฉลี่ย	76.91	77.66	76.91/77.66

จากตาราง 8 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.66 เมื่อพิจารณาแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าทุกชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

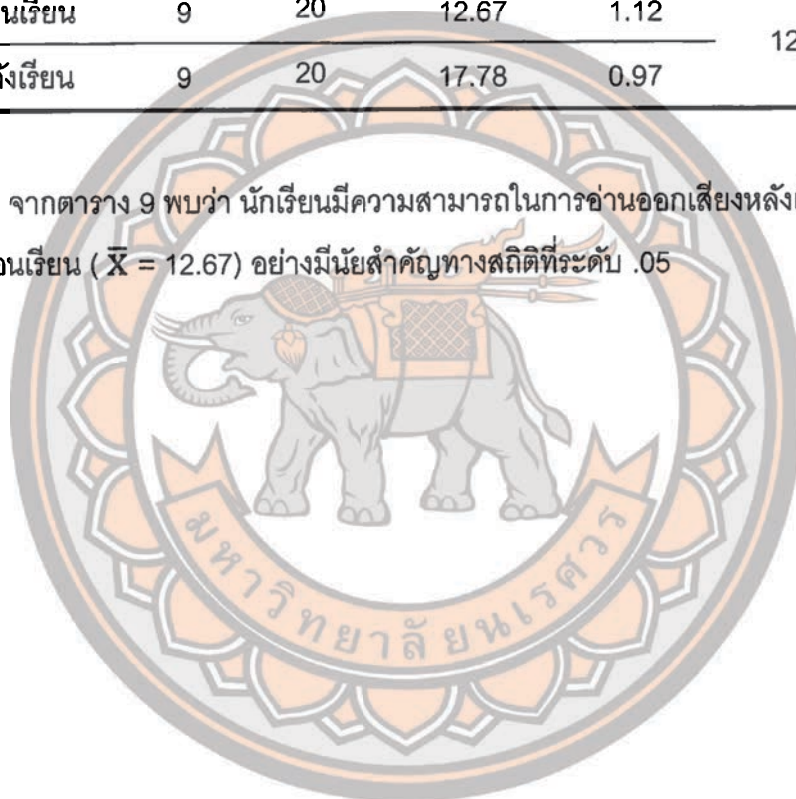
ผู้วิจัยได้ทำการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมมานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 ในการวิเคราะห์ผลการใช้ชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ในรูปแบบการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test dependent) วัดได้โดยใช้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมความสามารถในการอ่านออกเสียง ผลปรากฏดังตาราง

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	N	คะแนน		S.D.	t	Sig
		เต็ม	\bar{X}			
ก่อนเรียน	9	20	12.67	1.12	12.08 *	0.0000
หลังเรียน	9	20	17.78	0.97		

* $p < 0.05$

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหลังเรียน ($\bar{X} = 17.78$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 12.67$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้และได้ปรับปรุงชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างใน 2 แบบ คือ การทดลองกลุ่มย่อยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุง และนำไปทดลองภาคสนามโดยนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 15 คน ทำการทดลองสอนเก็บคะแนนจากการทำบัตรกิจกรรมและแบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละเรื่อง และเมื่อเรียนจบทุกเรื่องแล้วประเมินหลังเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 จากนั้นทำการทดลองภาคสนาม นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชูร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอข้อสรุปผลการวิจัย ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้ทำการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมมานุสรณ์) อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ในการวิเคราะห์ผลการใช้ชุดกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ในรูปแบบการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t - test dependent) วัดได้โดยใช้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.67/77.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปราย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีทั้งหมด 4 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อการสอนที่หลากหลาย ใช้รูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงพร ธรรมะ (2547) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนจากชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1.ชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพ 78.78/83.34 และ 88.56/82.34 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ รุติวรรณ วัฒนรังสี (2555) ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07 / 83.47 เนื่องจากหนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งผ่านการทดลองใช้ตามขั้นตอน แล้วนำไปปรับปรุงใหม่ มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ได้มีการเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาไทย ผ่านการเรียนรู้ในเรื่องของมาตราตัวสะกด

2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา วงศ์อำไพ (2551)

ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการจัดการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู และพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีนิสัยรักการอ่าน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน ครูควรศึกษาคู่มือครูสำหรับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ละเอียด เพื่อให้ประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงให้กับนักเรียน

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนสามารถศึกษาเองได้ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เกิดความรู้เพิ่มมากขึ้น โรงเรียนควรมีการสนับสนุนการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านทักษะอื่นๆ เช่น การเขียน เป็นต้น เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้
2. ควรมีการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ไปใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในโรงเรียนเรียนร่วมและโรงเรียนเรียนรวม





บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม 2545). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (ม.ป.ป.). วิธีการสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คัชรีญา อะทะ. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2531). ชุดการสอนระดับประถมศึกษาเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีทางการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิตราภรณ์ โกบุตร และคณะ. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- จินตนา วงศ์อำไพ. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไสภณการพิมพ์.
- ฉัตรภรณ์ สุทธิปัญญา. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ฐิติวรรณ วัฒนรังสี. (2556). การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้หนังสือประกอบการเรียน เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ คศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ดวงพร ธรรมะ. (2547). การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิตนา แวมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ด้านสุทธากาพิมพ์.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (ม.ป.ป.). ระเบียบวิธีการวิจัย. พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (ม.ป.ป.). สถิติเพื่อการวิจัย. พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บรรจง จันทร์พันธ์. (2548). การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรอดาบริสุทธิ. (2535). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: กราฟฟิคอาร์ต.
- นุรัชย์ ศิริมหาสาคร. (2540). การศึกษาที่เน้นมนุษย์เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา. วารสารพัฒนาหลักสูตร. (18),129.
- ประวีณา เอ็นดู. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนมวัน วรรณลัย. (2542). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มนทิรา ภักดีณรงค์. (2540). การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไปวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มะลิ อัจฉิษฐ์. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. อุดรดิตต์: คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2551). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2551). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยทางการศึกษา. อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- วิเศษ แปงโรตง. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่อง ลูกอ้อดหาแม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมใจ นาคศรีสังข์. (2549). การสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำจากแหล่งเรียนรู้ในห้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาพร บุญหนัก. (2544). การพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์โดยวิธีการแก้ปัญหาเรื่องความเท่ากันทุกประการเพื่อส่งเสริมความสามารถคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Bouchard, Magaret Pray. (2002). An Investigation of Students' Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Error. Dissertation Abstracts International.

McPeake, J.G. (1979,June). The Effect of Original Systematic Study Worksheets
Reading Level and Sex On the Spelling Achievement of Sixth GradeStudents,
Dissertation Abstracts International. 39(12). 7199-A .





ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. นางสาวมณีกานต์ พัดกลม ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดจันทร์ (ลอมราชวรวิหารบำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1
3. นางสาวนริศรา ยะอิตะ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 37 (แพร่)



ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์
ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน
ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม สมมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม สมมาก
- 3 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม สมปานกลาง
- 2 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม สมน้อย
- 1 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสม สมน้อยที่สุด



ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ด้านคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู					
	1.1 คำชี้แจงสำหรับครู สื่อความหมายชัดเจน					
	1.2 ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	1.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	ด้านคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน					
	2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน สื่อความหมายชัดเจน					
	2.2 ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	2.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
3	ด้านแผนการจัดการเรียนรู้					
	3.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
	3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.3 เนื้อหา มีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและความสนใจ					
	3.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรียงลำดับจากง่ายไปยาก					
	3.5 กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เร้าความสนใจ					
	3.6 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา					
4	ด้านสื่อการเรียนรู้					
	4.1 คำแนะนำการใช้สื่อ มีความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 บัตรเนื้อหาใช้ภาษา มีความเข้าใจง่าย					
	4.4 บัตรกิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
	4.5 สื่อการเรียนรู้มีเนื้อหา ภาษา เวลา ที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
5	ด้านการวัดและประเมินผล					
	5.1 การวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมตัวชี้วัด					
	5.2 เครื่องมือสอดคล้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้					
	5.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้					

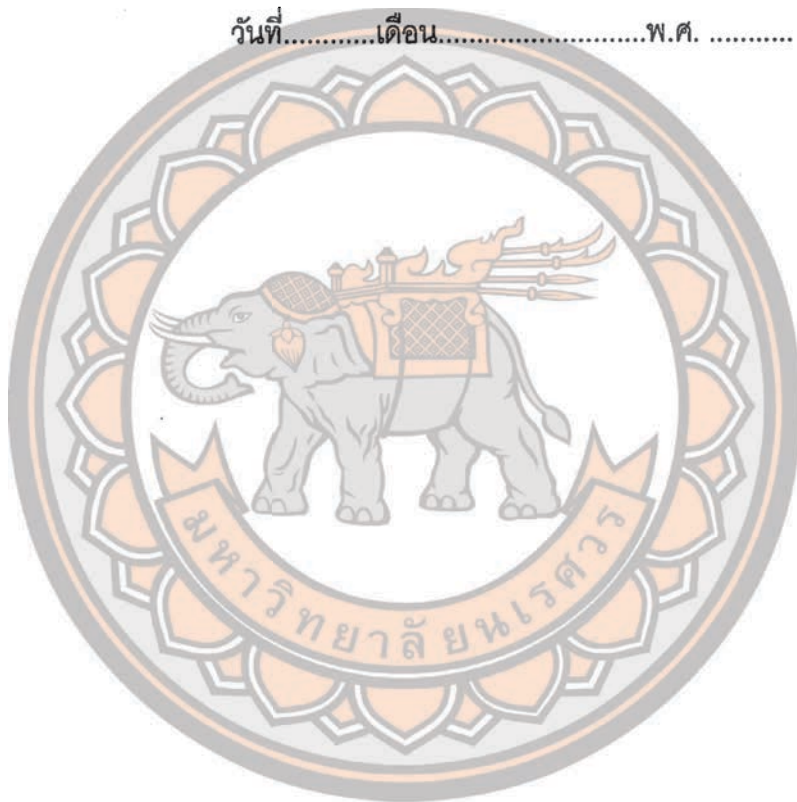
ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.



ภาคผนวก ค ผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่ง
 ประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มี
 ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 10 ระดับความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. ด้านคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู						
1.1 คำชี้แจงสำหรับครู สื่อ ความหมายชัดเจน	5	5	3	4.33	1.15	มาก
1.2 ขั้นตอนการใช้ ชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	3	4.00	1.00	มาก
เฉลี่ย	4.67	5.00	3.33	4.33	0.91	มาก
2. ด้านคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน						
2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน สื่อความหมายชัดเจน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
2.2 ขั้นตอนการใช้ ชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	3	4.33	1.15	มาก
2.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	4.33	3.67	4.33	0.77	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ			\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้						
3.1 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.2 สารการเรียนรู้สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4.33	1.15	มาก
3.3 เนื้อหามีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยและความสนใจ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบมุ่ง ประสบการณ์ทางภาษา	4	5	4	4.33	0.58	มาก
3.5 กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่ง ประสบการณ์ทางภาษา	5	3	4	4.00	1.00	มาก
3.6 กิจกรรมการเรียนรู้ เร้าความสนใจ	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
เหมาะสมกับเวลา						
เฉลี่ย	4.50	4.50	4.17	4.39	0.74	มาก
4. ด้านสื่อการเรียนรู้						
4.1 คำแนะนำการใช้สื่อ มี ความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	4	4.33	0.58	มาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	3	4	4	3.67	0.58	มากที่สุด
4.3 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	4	4.33	0.58	มาก
4.5 เนื้อหาและภาษาเหมาะสม	5	4	3	4.00	1.00	มาก
เฉลี่ย	4.00	4.60	4.00	4.20	0.66	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3			
5. ด้านการวัดและประเมินผล						
5.1 การวัดและประเมินผลได้ ครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5.2 เครื่องมือสอดคล้องกับชุด กิจกรรมการเรียนรู้	4	3	3	3.33	0.58	ปานกลาง
5.3 เกณฑ์การวัดและ ประเมินผลเหมาะสมกับชุด กิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.33	3.67	4.33	4.11	0.58	มาก

ภาคผนวก ง แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการ
อ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณา แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านนี้ มีความสอดคล้องตรงกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยใส่เครื่องหมาย /
ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความเห็นของท่านดังนี้

- +1 = ถ้าแน่ใจว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0 = ถ้าไม่แน่ใจว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1 = ถ้าแน่ใจว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	แบบทดสอบ	คะแนนการ พิจารณา			ข้อเสนอแนะ
			+ 1	0	-1	
ท1.1 ป.2/1	1	ตัวเลข				
1. อ่านออกเสียงคำ คำ คล้องจอง ข้อความและ บทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้อง	2	ก้อนเมฆ				
	3	วินาศ				
	4	ประมุข				
	5	บริโภค				
	6	วรรคตอน				
จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก ได้	7	เชื้อโรค				
	8	สุภาพ				
	9	สมัคร				
	10	เครื่องจักร				
2. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กค ได้						
3. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน ได้						
4. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ ได้						

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ ที่	แบบทดสอบ	คะแนนการ พิจารณา			ข้อเสนอแนะ
			+ 1	0	-1	
ท1.1 ป.2/1 1. อ่านออกเสียงคำ คำ คล้องจอง ข้อความและ บทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้อง จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก ได้ 2. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กต ได้ 3. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน ได้ 4. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ ได้	11	รถยนต์				
	12	พืชผัก				
	13	ทิศทาง				
	14	วันหยุด				
	15	มงกุฏ				
	16	อุฐ				
	17	ขอโทษ				
	18	ประเภท				
	19	ตำรวจ				
	20	ปรากฏ				
	21	กฏแจ				
	22	คุณค่า				
	23	วานร				
	24	มารดา				
25	พิภูล					
26	อัญชัน					
27	สมควร					
ท1.1 ป.2/1 1. อ่านออกเสียงคำ คำ คล้องจอง ข้อความและ บทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้อง จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่	28	ปลาวาฬ				
	29	อักษร				
	30	ธนาคาร				
	31	เครพ				
	32	รูปร่าง				
	33	ความโลภ				
	34	สรุป				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ ที่	แบบทดสอบ	คะแนนการ พิจารณา			ข้อเสนอแนะ
			+ 1	0	-1	
กก ได้ 2. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กด ได้	35	ยี่ราฟ				
	36	สัปดาห์				
	37	อาชีพ				
	38	ทวีป				
3. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กน ได้	39	คำสาป				
	40	กองทัพ				
4. อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กบ ได้						



ภาคผนวก จ ผลการประเมินความความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดความสามารถ
ในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2

ตาราง 11 ผลคะแนนการพิจารณาความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของ
แบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	0	1	0.67	ใช้ได้
2	1	-1	1	0.33	ตัดทิ้ง
3	-1	1	1	0.33	ตัดทิ้ง
4	0	1	1	0.67	ใช้ได้
5	1	0	1	0.67	ใช้ได้
6	1	-1	1	0.33	ตัดทิ้ง
7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	0	1	0	0.33	ตัดทิ้ง
9	-1	1	-1	-0.33	ตัดทิ้ง
10	1	1	-1	0.33	ตัดทิ้ง
11	0	1	1	0.67	ใช้ได้
12	1	1	0	0.67	ใช้ได้
13	-1	-1	1	-0.33	ตัดทิ้ง
14	1	0	1	0.67	ใช้ได้
15	1	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
16	-1	1	1	0.33	ตัดทิ้ง
17	1	1	0	0.67	ใช้ได้
18	-1	1	1	0.33	ตัดทิ้ง

ตาราง 11 (ต่อ)

ชื่อ	คณะกรรมการของฝ่ายวิชาการ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
19	0	1	1	1	0.67	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
21	1	0	0	1	0.67	ใช้ได้
22	1	0	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
23	-1	1	1	1	0.33	ตัดทิ้ง
24	-1	1	1	1	0.33	ตัดทิ้ง
25	1	1	0	0	0.67	ใช้ได้
26	0	1	1	1	0.67	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	0	0.67	ใช้ได้
29	1	1	1	-1	0.33	ตัดทิ้ง
30	1	0	1	1	0.67	ใช้ได้
31	1	0	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
32	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	-1	0.33	ตัดทิ้ง
34	1	0	0	1	0.67	ใช้ได้
35	1	0	0	1	0.67	ใช้ได้
36	1	0	0	0	0.33	ตัดทิ้ง
37	0	1	1	1	0.67	ใช้ได้
38	1	-1	-1	1	0.33	ตัดทิ้ง
39	0	0	0	1	0.33	ตัดทิ้ง
40	1	-1	-1	1	0.33	ตัดทิ้ง

ภาคผนวก จ แสดงผลการหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มี
 ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น
 ของแบบวัดความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบวัด
 ความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยาก(P)	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการทดสอบ
	อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80	(R) ต้องไม่ต่ำกว่า 0.20	
1	0.67	0.93	ใช้ได้
2	0.56	-0.04	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
3	0.44	0.23	ใช้ได้
4	0.67	0.93	ใช้ได้
5	0.67	0.93	ใช้ได้
6	0.44	0.23	ใช้ได้
7	0.67	0.93	ใช้ได้
8	0.56	-0.04	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
9	0.56	-0.09	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
10	0.44	-0.25	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
11	0.67	0.93	ใช้ได้
12	0.78	0.65	ใช้ได้
13	0.56	-0.04	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
14	0.67	0.93	ใช้ได้
15	0.44	0.23	ใช้ได้
16	0.56	-0.04	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
17	0.67	0.93	ใช้ได้
18	0.44	0.23	ใช้ได้

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก(P) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80	ค่าอำนาจจำแนก (R) ต้องไม่ต่ำกว่า 0.20	ผลการทดสอบ
19	0.67	0.93	ใช้ได้
20	0.67	0.93	ใช้ได้
21	0.67	0.93	ใช้ได้
22	0.44	-0.25	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
23	0.56	-0.09	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
24	0.67	-0.50	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
25	0.56	0.81	ใช้ได้
26	0.78	0.65	ใช้ได้
27	0.67	0.93	ใช้ได้
28	0.67	0.93	ใช้ได้
29	0.56	-0.09	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
30	0.67	0.93	ใช้ได้
31	0.33	-0.42	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
32	0.67	0.93	ใช้ได้
33	0.56	-0.09	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
34	0.67	0.93	ใช้ได้
35	0.67	0.93	ใช้ได้
36	0.56	-0.09	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
37	0.67	0.93	ใช้ได้
38	0.44	0.08	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
39	0.56	0.64	ใช้ได้
40	0.56	-0.09	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.91

ภาคผนวก ช แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
จำนวน 20 คำ

แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
(สำหรับครู)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำเป็นรายบุคคล จำนวน 20 คำ ถ้านักเรียนอ่านคำได้ถูกต้อง
เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ถ้านักเรียนอ่านคำผิด เขียนเครื่องหมาย X ลงใน
ช่องว่าง

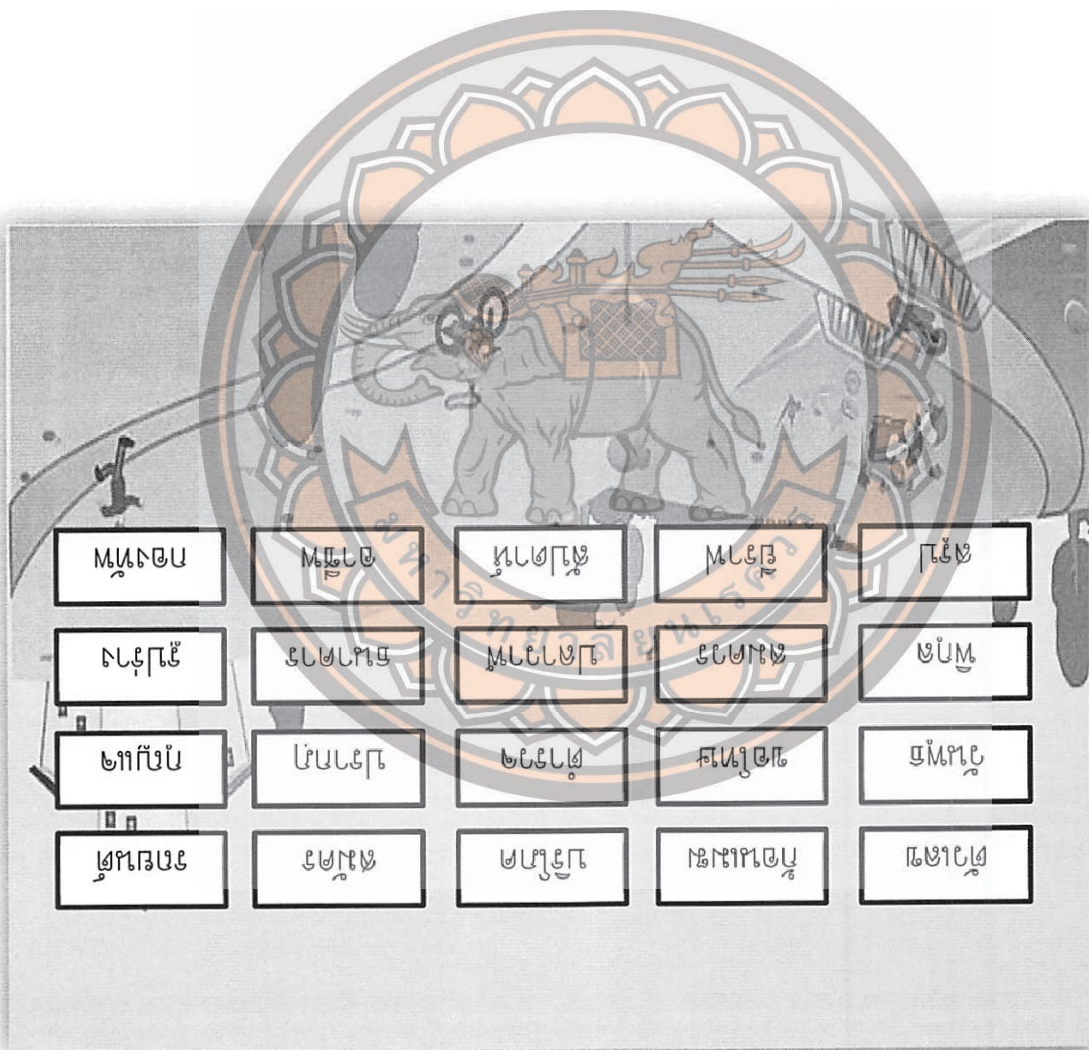
ตัวเลข	ก้อนเมฆ	บริโกศ	สมัคร	รถยนต์
วันพุธ	ขอโทษ	ตำรวจ	ปรากฏ	กุญแจ
พิกุล	สมควร	ปลาวาฬ	ธนาคาร	รูปร่าง
สรุป	ยี่ราฟ	สัปดาห์	อาชีพ	กองทัพ

คะแนนที่ได้ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

อ่านถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

อ่านผิด ได้ 0 คะแนน



(កន្លែងទំនាក់ទំនង)

២ ក្នុងករណីនេះ

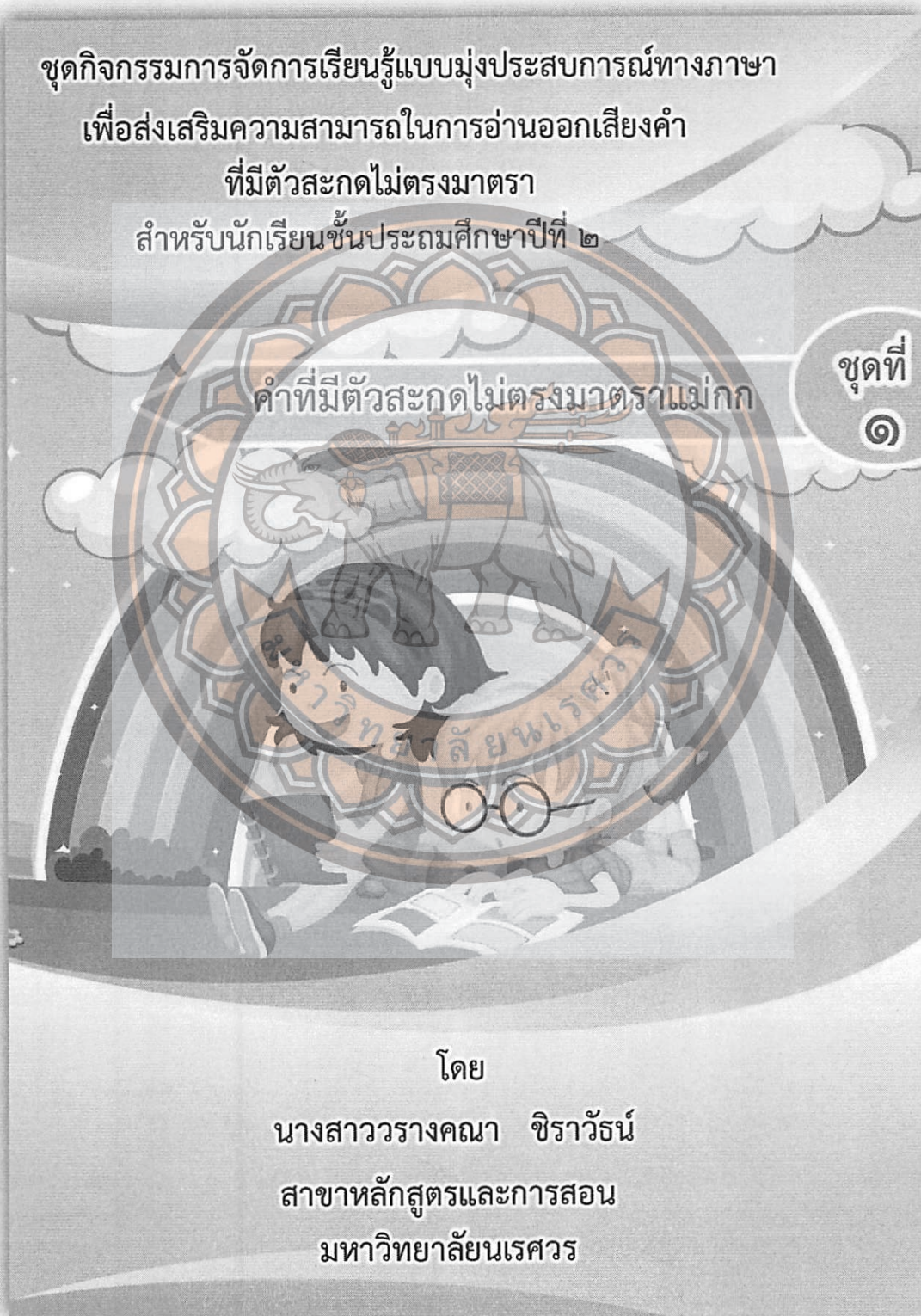
គ្រប់គ្រងការងាររបស់ខ្លួនឱ្យបានល្អបំផុត

ภาคผนวก ข ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ
ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่กก

ชุดที่
๑



โดย

นางสาวรวงคณา ชिरาวรัตน์

สาขาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ส่วนประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา



กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๑ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก
มีส่วนประกอบ ดังนี้

๑. คู่มือครู ประกอบด้วย

๑.๑ คำชี้แจงสำหรับครู

๑.๒ บทบาทครู

๒. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย

๒.๑ บทบาทนักเรียน

๒.๒ เนื้อหาที่จะเรียน

๓. สื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

๓.๑ แบบทดสอบก่อนเรียน

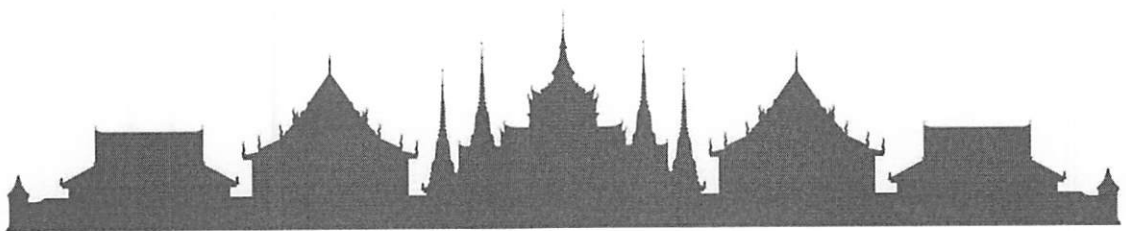
๓.๒ บัตรคำชี้แจง

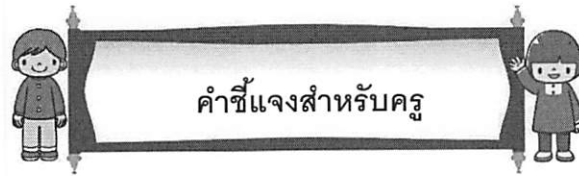
๓.๓ บัตรเนื้อหา

๓.๔ บัตรกิจกรรม

๓.๕ บัตรเฉลยกิจกรรม

๓.๖ แบบทดสอบหลังเรียน





ศึกษาขั้นตอนในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก และปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด

๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียนและชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียน

๒. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละเท่าๆ กัน

๓. ครูอธิบายวิธีการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

๔. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน

๕. ครูให้โอกาสนักเรียนได้ซักถามเกี่ยวกับวิธีการเรียน ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือบทบาทของนักเรียนเอง ตลอดจนข้อข้องใจอื่นๆ

๖. ก่อนเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชุด ต้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

๗. เมื่อนักเรียนเข้านั่งประจำกลุ่มของตนเองแล้ว ตัวแทนกลุ่มจะรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้

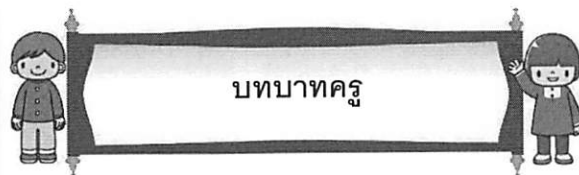
กลุ่มละ ๑ ชุด

๘. ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมในเวลาที่กำหนดให้ อย่างเคร่งครัด

๙. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้เวลาไม่เกิน ๑๐ นาที

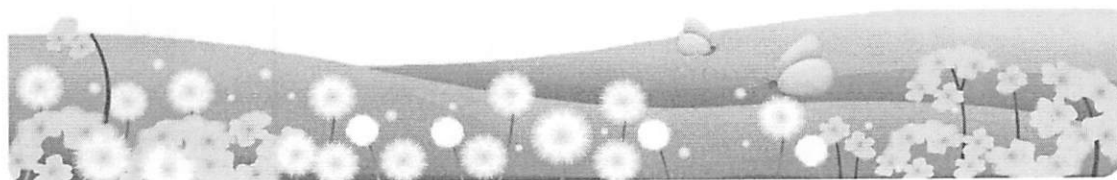
๑๐. ถ้านักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่ระบุไว้ ครูควรให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาใหม่อีกครั้ง แล้วทำแบบทดสอบหลังเรียนให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

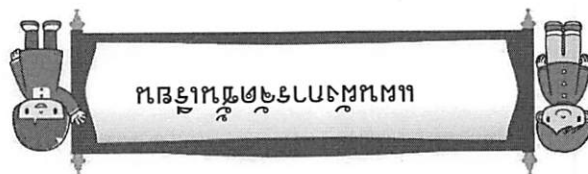
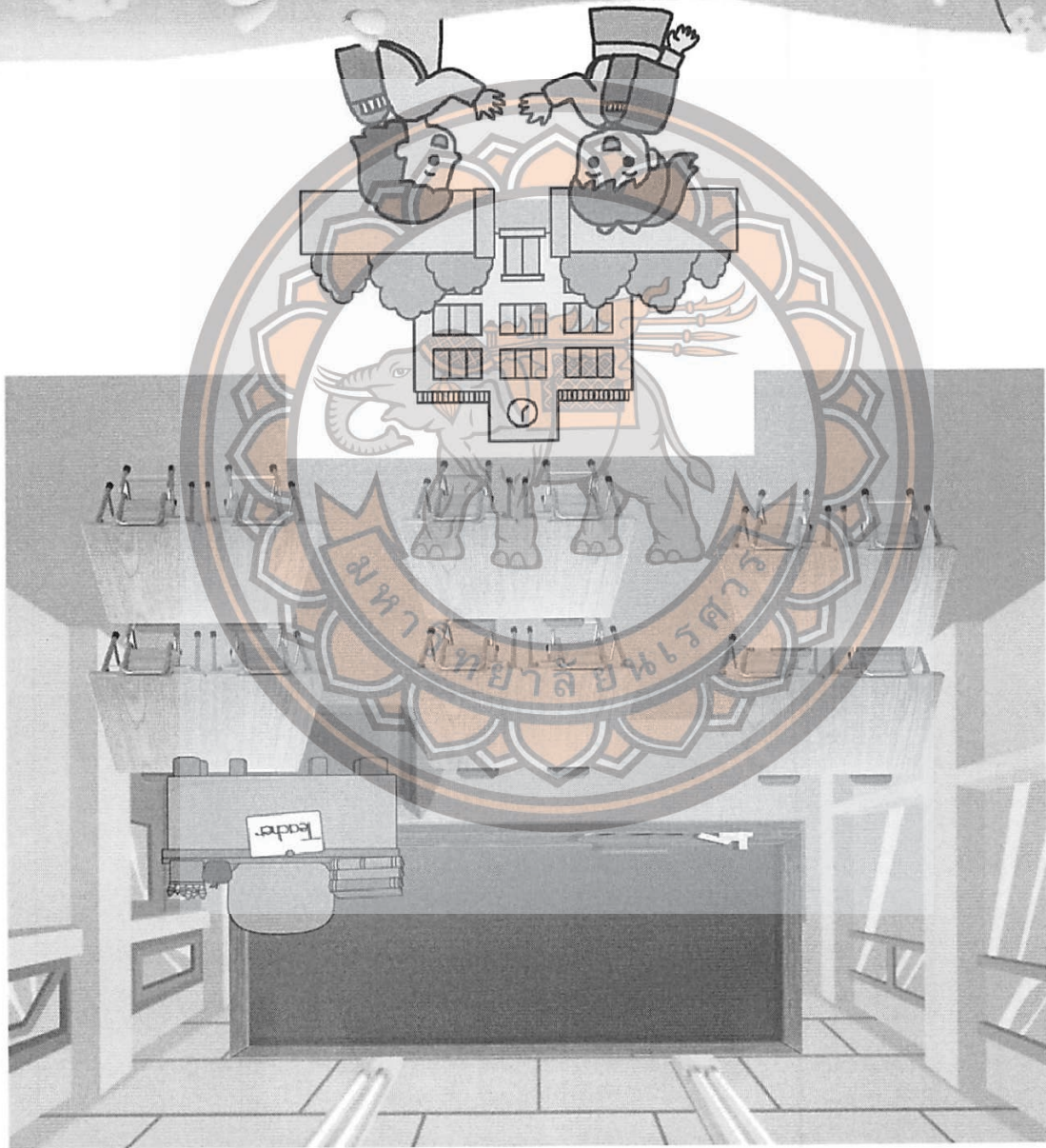


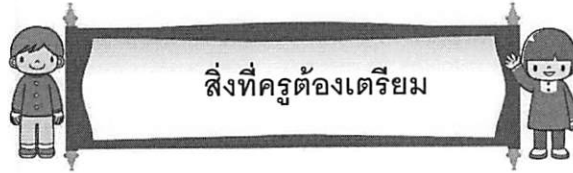


สิ่งที่ครูควรปฏิบัติก่อน หลัง และขณะที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

๑. ศึกษาวิธีใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
๒. ค้นคว้า และอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม
๓. เตรียมการสอนล่วงหน้า เตรียมสถานที่ สื่อการสอนต่างๆ วัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ที่ไม่ได้จัดไว้ในชุดกิจกรรมให้พร้อมก่อนที่จะใช้
๔. การจัดห้องเรียนควรแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม จำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มละเท่าๆ กัน จัดวางสื่อการสอนตามแผนผังการจัดชั้นเรียน (อาจเปลี่ยนแปลงได้)
๕. ดูแล ตรวจสอบสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เรียบร้อย ก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง
๖. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนทุกครั้ง
๗. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน และเลขาญการกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน
๘. ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนควรดูแลอย่างใกล้ชิด ถ้าเกิดปัญหาในการเรียนจะได้ให้ความช่วยเหลือทันที รวมทั้งอธิบายข้อสงสัยในการเรียนเป็นรายบุคคลด้วย
๙. ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูไม่ควรพูดเสียงดัง หากมีอะไรจะเสนอแนะ ต้องเสนอแนะเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล ต้องไม่รบกวนการปฏิบัติกิจกรรมของกลุ่มอื่น ยกเว้นกรณีที่นักเรียนมีข้อสงสัย
๑๐. ให้นักเรียนทุกกลุ่มร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อสรุปบทเรียนร่วมกัน
๑๑. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ๑๐ ข้อ ทุกครั้งเมื่อเสร็จจากการปฏิบัติชุดกิจกรรมการเรียนรู้

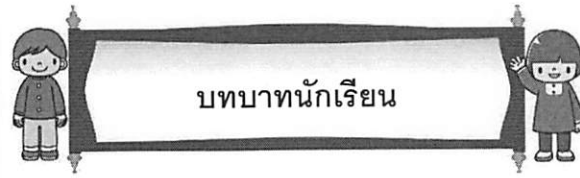






๑. แบบทดสอบก่อนเรียน
๒. บัตรคำชี้แจง
๓. บัตรเนื้อหา
๔. บัตรกิจกรรม
๕. แบบทดสอบหลังเรียน
๖. เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
๗. บัตรเฉลยกิจกรรม
๘. เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
๙. กระดาษคำตอบ





ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงบทบาทของนักเรียน ดังนี้

๑. หัวหน้ากลุ่ม มีหน้าที่ ดังนี้

๑.๑ เป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยทำหน้าที่อ่านบัตรกิจกรรม เพื่อให้ทุกคนทำตามคำชี้แจงในการประกอบกิจกรรม ให้เป็นไปตามขั้นตอน

๑.๒ ควบคุมดูแลการทำงาน หรือการประกอบกิจกรรมภายในกลุ่ม ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น

๑.๓ ตรวจสอบการจับคู่กับอุปกรณ์ให้เรียบร้อยหลังเสร็จกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว

๑.๔ เป็นผู้ติดต่อกับครูเมื่อมีปัญหาภายในกลุ่ม

๑.๕ เป็นผู้อ่านบัตรเฉลยแต่ละกิจกรรมให้เพื่อนฟังเพื่อตรวจคำตอบ

๒. เลขานุกรกลุ่ม มีหน้าที่ดังนี้

๒.๑ เป็นผู้แจกบัตรกิจกรรมและรวบรวมส่งครูเมื่อสมาชิกทุกคนทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว

แล้ว

๓. สมาชิกกลุ่ม มีหน้าที่ ดังนี้

๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจและให้ทันตามกำหนดโดยไม่ชวนเพื่อนคุยหรือ

เล่น

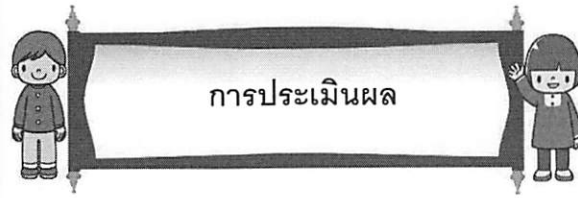
๓.๒ ศึกษาบัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม และปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม

๓.๓ ร่วมอภิปรายและสรุปผลจากการปฏิบัติกิจกรรม

๓.๔ ช่วยเก็บวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนต่างๆ ของกลุ่มตนเองใส่ซองให้เรียบร้อย

นอกจากบัตรบันทึกกิจกรรมที่ต้องส่งให้ครูตรวจ ให้รวบรวมส่งครู





๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน - แบบทดสอบหลังเรียน
- ๑.๒ ประเมินผลจากผลงานของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมจากบัตริยกรรม
- ๑.๓ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
- ๑.๔ ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๒. นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินผลร้อยละ ๘๐ สามารถเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปได้ หากนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลต้องเรียนซ่อมเสริม



นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ให้นักเรียนศึกษาตามจุดประสงค์ที่ไม่ผ่าน แล้วทำแบบทดสอบหลังเรียนให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยในการเรียนซ่อมเสริมให้นักเรียนปฏิบัติ ดังนี้

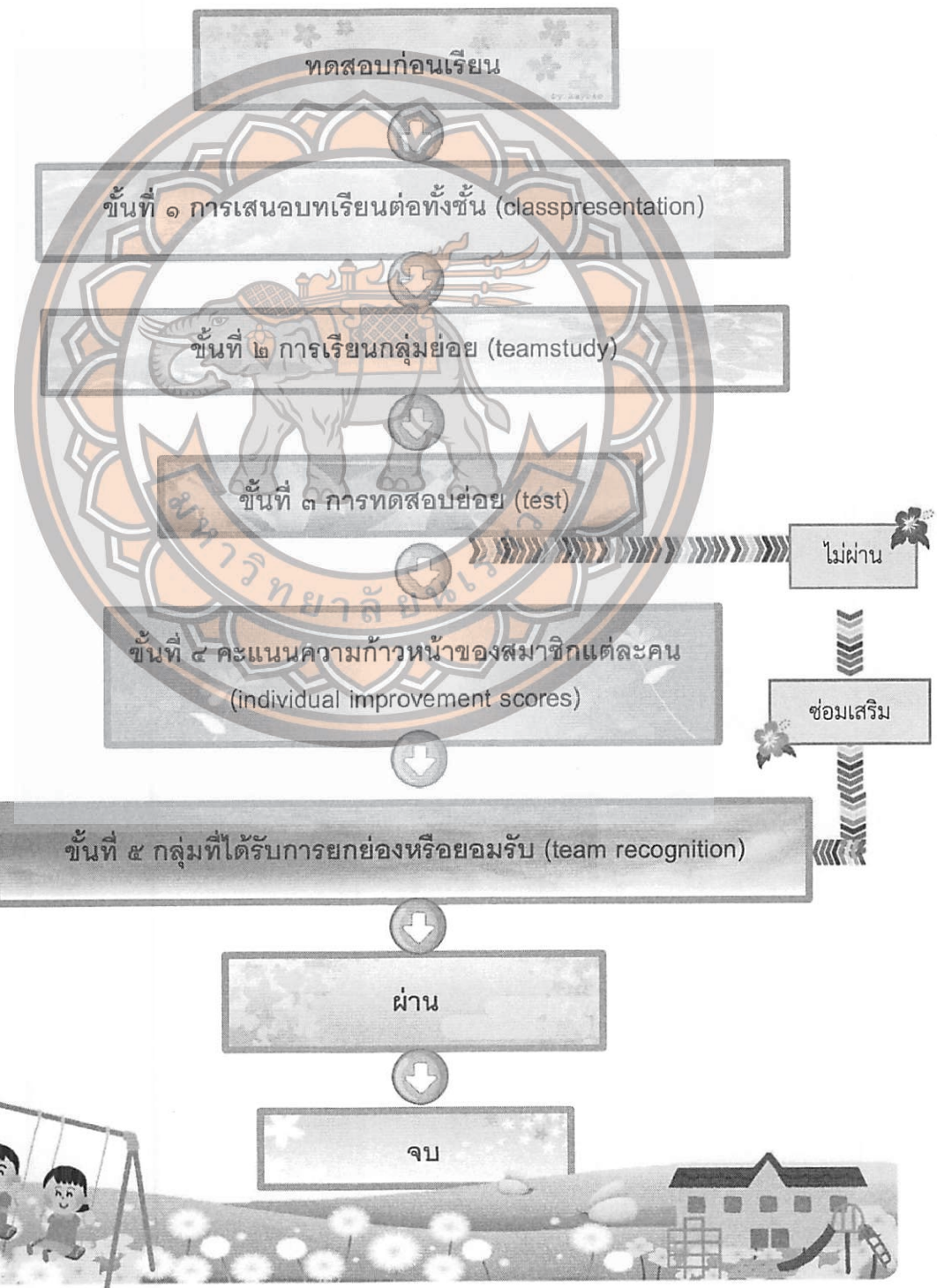
๑. ศึกษาเนื้อหาใหม่อีกครั้ง
๒. ใช้ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน
๓. ครูอธิบายเพิ่มเติม

ทดสอบให้ผ่านเกณฑ์
ร้อยละ ๘๐ นะคะ
จะได้ไม่ต้องเรียนซ่อมเสริม



**การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา**

**กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๑ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก**



ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๑ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก



มาตรฐาน / ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง
๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ความเข้าใจ (K)

๑. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องย้อนกลับได้
๒. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนาตราตัวสะกดแม่ กก ได้
๓. นักเรียนสามารถอ่านประโยคสั้นๆ ที่มีคำในแม่ กก ประสมอยู่ได้
๔. จำแนกคำในมาตราแม่ กก ได้

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

๕. นักเรียนมีทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม

ด้านคุณลักษณะ (A)

๖. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ความสนใจในเรื่องที่เรียน การตอบคำถามจากเรื่องที่เรียน การให้ความร่วมมือ การพูดแสดงความคิดเห็น และความรับผิดชอบ

แบบทดสอบก่อนเรียน



กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๑ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กก



คำชี้แจง ๑. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด ๑๐ ข้อ ใช้เวลา ๒๐ นาที
๒. ให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรที่ถูกต้องที่สุด
เพียงข้อเดียว ลงในกระดาษคำตอบ



๑. คำในข้อใดเขียนผิด
 - ก. สามัคคี
 - ข. โชคดี
 - ค. สุนัข
๒. คำในข้อใดสะกดในมาตรา ในแม่ กก ทุกคำ
 - ก. รูปภาพ โชคดี
 - ข. ประมุข ก้อนเมฆ
 - ค. ตำรวจ สามัคคี
๓. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก มากที่สุด
 - ก. ฝนตกถนนลื่น
 - ข. วันนั้นเมฆหมอกมืดครึ้ม
 - ค. สมัครและเมฆชอบเลียขงสุนัข
๔. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง
 - ก. วิหค อ่านว่า วิ-หก
 - ข. ความสุข อ่านว่า ฟาม-สุก
 - ค. อัคคี อ่านว่า อัค-คะ-คี

๕. บอ – ริ – โภก เขียนว่าอย่างไร
- บรีโภก
 - บริโภค
 - บอริโภค
๖. คำในข้อใดไม่สะกดในมาตรา แม่ กก
- อาหาร
 - โชคดี
 - สามัคคี
๗. คนทำความดีย่อมมี.....
- ความสุข
 - ความศุภ
 - ความสุก
๘. อารีมองเห็น.....ในแม่น้ำโขง
- พญานาค
 - พยานาค
 - พญานาก
๙. พระมหากษัตริย์เป็นพระ.....ของประเทศ
- ประมุข
 - ประมุค
 - ประมุค
๑๐. เขาเลี้ยง.....พันธุ์บางแก้ว
- สุนัข
 - สุนัข
 - สุนัข



เกณฑ์การประเมิน

ตอบถูก ๑ ข้อ ได้ ๑ คะแนน

ตอบผิด ได้ ๐ คะแนน



๐ - ๔ ข้อ



๕ - ๖ ข้อ



๗ - ๘ ข้อ



๙ - ๑๐ ข้อ

ควรปรับปรุง

พอใช้

ดี

ดีมาก

คะแนนที่ได้.....



ผ่าน



ไม่ผ่าน





๑. เมื่อนักเรียนรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้จากครู แล้วดำเนินการเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานุกรกลุ่มนักเรียนที่เหลือเป็นสมาชิกกลุ่ม เมื่อได้หัวหน้ากลุ่มแล้วให้หัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมต่อ

๒. หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบสิ่งที่อยู่ในซองว่ามีครบถ้วนหรือไม่ โดยดูจากรายการหน้าชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วอ่านหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มให้เพื่อนฟัง



หัวหน้ากลุ่ม

- * เป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- * ควบคุมดูแลการปฏิบัติกิจกรรมภายในกลุ่ม
- * ตรวจสอบการจับคู่อุปกรณ์ให้เรียบร้อย
- * เป็นผู้ติดต่อประสานงานกับครูเมื่อมีปัญหา
- * อ่านบัตรเฉลยให้เพื่อนฟังเพื่อตรวจคำตอบ

เลขานุกรกลุ่ม

- * เป็นผู้แจกบัตรกิจกรรมและรวบรวมส่งครูเมื่อสมาชิกทุกคนทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว



สมาชิกกลุ่ม

- * ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจและให้ทันตามกำหนดเวลา
- * ศึกษาบัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม
- * ร่วมอภิปรายและสรุปผลจากการปฏิบัติกิจกรรม
- * ช่วยเก็บวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนต่าง ๆ ใส่ซองให้เรียบร้อย

๓. เมื่อแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมเรียบร้อยแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน

๔. เมื่อทำแบบทดสอบหลังเรียนเรียบร้อยแล้ว ให้สมาชิกทุกคนช่วยกันเก็บสื่อการสอนทุกอย่างใส่ซอง



มาตราตัวสะกด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ก
คือ คำที่มีตัว ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียง ก

ก ซอก ซึก ซุก ซอกขำ ทูกร์ พวกพ้อง จวก จารึก เทือกเขา ปากกา สกปรก
ข เครื่องคิดเลข โทรเลข มุข ความสุข สุขสันต์
ค เทคโนโลยี เชื้อโรค ยุคใหม่ โชคชัย โชคดี วรรณคดี บุคคล นาค
ฃ ก้อนเมฆ

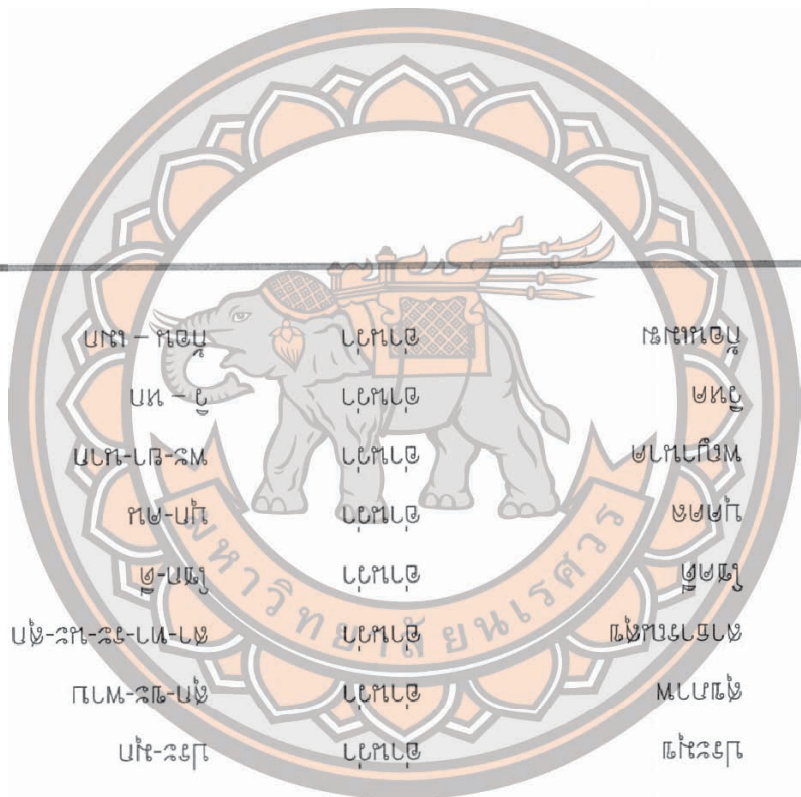




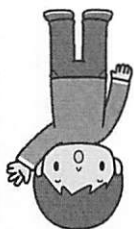
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองตามครู

สุนัขสามัคคี	โชคดีมีความสุข
ภาคใต้ไม่ตกยุค	อบายมุขก็ไม่มี
ก่อนเมฆนั้นลอยต่ำ	ตอกย้ำสามัคคี
บริโภคนวัตกรรม	อัคคีภัยไม่กล้ากลาย
เชื้อโรคมีอยู่ทั่ว	ช่างน่ากลัวจะกระจาย
บริโภคนวัตกรรม	อาจจะตายไม่รู้ตัว





บฏ-บฏ	ลลลลล	ลลลลล	๐๑
บฏ-ล	ลลลลล	ลลลลล	๑
บฏ-ล-ล-ล-ล	ลลลลล	ลลลลล	๒
ลล-ลล	ลลลลล	ลลลลล	๓
ล-ลล	ลลลลล	ลลลลล	๔
บฏ-ลล-ลล-ลล-ลล	ลลลลล	ลลลลล	๕
ลลล-ลล-ลล	ลลลลล	ลลลลล	๖
ลล-ลลล	ลลลลล	ลลลลล	๗
ลลล-ลล-ลล	ลลลลล	ลลลลล	๘
ลล-ลลลล	ลลลลล	ลลลลล	๙



บฏลลลลลลลลลลลลลลลลลล





ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก แล้วทำให้
ประโยคสมบูรณ์

- ตัวอย่าง ปู่ของฉันมี...สุขภาพ...ดีร่างกายแข็งแรง (สุขภาพ สุขภาพ)
- ๑ วีระชอบเรียนการบวก.....จำนวนสองตัวหลัก (ตัวเลข ตัวเลข)
 - ๒ เด็กๆ มี.....ที่ได้ไปเที่ยวทะเล (ความสนุก ความสุข)
 - ๓ ฉันเห็น.....บินในท้องฟ้า (วิหค วิหค)
 - ๔ทำให้บ้านเรือนเสียหาย (อัคคีภัย อัคคีภัย)
 - ๕ ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระ..... (ประมุข ประมุข)
 - ๖ ยายเล่าเรื่อง.....ให้ฉันฟัง (พยานาค พยานาค)
 - ๗ คนที่มีสุขภาพดี.....อาหารที่มีประโยชน์ (บริโภค บริโภค)
 - ๘ เจนให้อาหาร.....จรจัดที่สนามกีฬา (สุนัข สุนัข)
 - ๙ วันนี้ท้องฟ้ามีดคริม.....ลอยต่ำลงมาฝนกำลังจะตก (ก้อนเมฆ ก้อนเมฆ)
 - ๑๐ การแข่งขันกีฬาโอลิมเปียบอลต้องมีความ.....กันจึงจะชนะ (สามัคคี สามัคคี)

แบบทดสอบหลังเรียน



สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๑ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กก



คำชี้แจง ๑. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด ๑๐ ข้อ ใช้เวลา ๒๐ นาที
๒. ให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรที่ถูกต้อง
เพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ



๑. คำในข้อใดเขียนผิด
 - ก. สามัคคี
 - ข. ไชคดี
 - ค. สุนัก
๒. คำในข้อใดสะกดในมาตรา แม่ กก ทุกคำ
 - ก. รูปภาพ ไชคดี
 - ข. ประมุข ก้อนเมฆ
 - ค. ตำรวจ สามัคคี
๓. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก มากที่สุด
 - ก. ฝนตกถนนลื่น
 - ข. วันนี้เมฆหมอกมีดครึ้ม
 - ค. สมัครและเมฆขอบเลี้ยงสุนัข
๔. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง
 - ก. วิหค อ่านว่า วิ-หก
 - ข. ความสุข อ่านว่า ฟาม-สุก
 - ค. อัคคี อ่านว่า อัค-คะ-คี

๕. บอ – ริ – โปก เขียนว่าอย่างไร

- ก. บริโปก
- ข. บริโปก
- ค. บอริโปก

๖. คำในข้อใดไม่สะกดในมาตรา แม่ กก

- ก. อาหาร
- ข. ไชคดี
- ค. สามัคคี

๗. คนทำความดีย่อมมี.....

- ก. ความสุข
- ข. ความศุก
- ค. ความสุก

๘. อารีมองเห็น.....ในแม่น้ำโขง

- ก. พญานาค
- ข. พยานาค
- ค. พญานาก

๙. พระมหากษัตริย์เป็นพระ.....ของประเทศ

- ก. ประมุข
- ข. ประมุค
- ค. ประมุค

๑๐. เขาเสีียง.....พันธุ์บางแก้ว

- ก. สุนัข
- ข. สุนัข
- ค. สุนัข



เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน



กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เล่มที่ ๑ เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก



๑.	ค	ช	ก
๒.	ข	ง	ก
๓.	ค	จ	ก
๔.	ค	จ	ก
๕.	ข	จ	ก

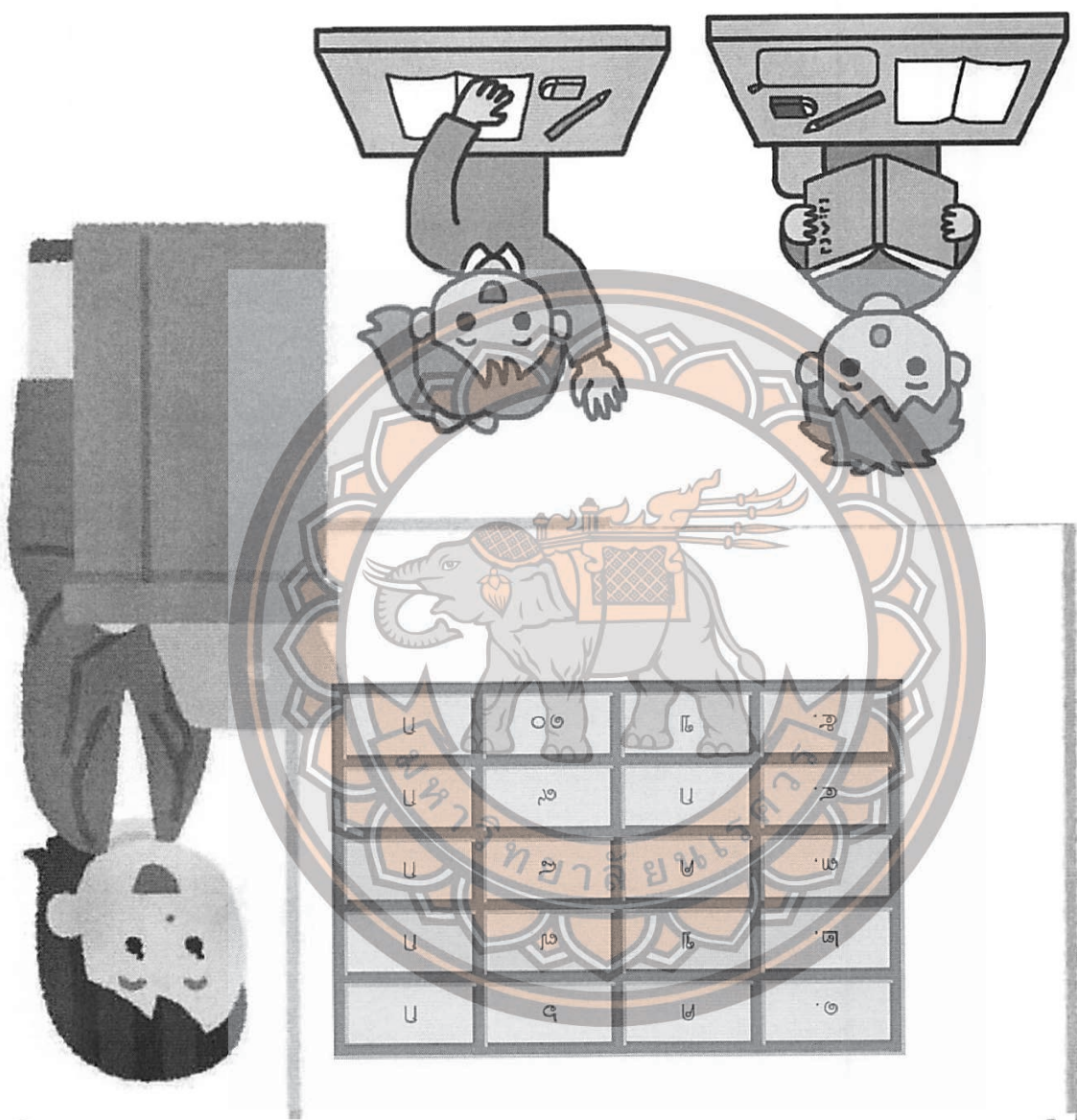




ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก แล้วทำให้
ประโยคสมบูรณ์

ตัวอย่าง ปู่ของฉันมี..สุขภาพ..ดีร่างกายแข็งแรง (สุขภาพ สุขภาพ)

- ๑ วีระชอบเรียนการบวก....ตัวเลข....จำนวนสองตัวหลัก (ตัวเลข ตัวเลข)
- ๒ เด็กๆ มี...ความสุข....ที่ได้ไปเที่ยวทะเล (ความสนุก ความสุข)
- ๓ ฉันเห็น....วิหค....บินในท้องฟ้า (วิหค วิหค)
- ๔ .อัคคีภัย...ทำให้บ้านเรือนเสียหาย (อัคคีภัย อัคคีภัย)
- ๕ ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระ....ประมุข.... (ประมุข ประมุข)
- ๖ ยายเล่าเรื่อง...พญานาค..ให้ฉันฟัง (พญานาค พญานาค)
- ๗ คนที่มีสุขภาพดี...บริโภค...อาหารที่มีประโยชน์ (บริโภค บริโภค)
- ๘ เจนให้อาหาร...สุนัข.....จรจัดที่สนามกีฬา (สุนัข สุนัข)
- ๙ วันนี้ท้องฟ้ามีตอร์นโด...ก้อนเมฆ.....ลอยต่ำลงมาฝนกำลังจะตก (ก้อนเมฆ ก้อนเมฆ)
- ๑๐ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกต้องมีความ..สามัคคี....กันจึงจะชนะ (สามัคคี สามัคคี)



ก	๑	ข	๑.
ก	๒	ก	๒.
ก	๓	ข	๓.
ก	๔	ข	๔.
ก	๕	ค	๕.

บท เพลง เสด็จมาทรงไม่คิดบะสวดีฟ้าคู่ของรี ๑ เพลง
 ๒ เพลง เสด็จมาทรงไม่คิดบะสวดีฟ้าคู่ของรี ๒ เพลง

เพลงในบทเพลงนี้

กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน



กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

ชื่อ.....สกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

แบบทดสอบก่อนเรียน		แบบทดสอบหลังเรียน	
ชื่อ	ก ข ค ง	ชื่อ	ก ข ค ง
๑.		๑.	
๒.		๒.	
๓.		๓.	
๔.		๔.	
๕.		๕.	
๖.		๖.	
๗.		๗.	
๘.		๘.	
๙.		๙.	
๑๐.		๑๐.	
คะแนนที่ได้		คะแนนที่ได้	

คะแนนเต็ม

๑๐

คะแนน



ผ่าน

ทดสอบก่อนเรียนได้

.....

คะแนน



ไม่ผ่าน

ทดสอบหลังเรียนได้.....

คะแนน

คะแนนพัฒนา

.....

คะแนน



กรมวิชาการ (๒๕๓๓). คู่มือชุดพื้นฐานภาษาสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทยชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่ม ๑ กรุงเทพมหานคร : ครูสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ (๒๕๓๓). คู่มือชุดพื้นฐานภาษา สำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่ม ๒ กรุงเทพมหานคร : ครูสภาลาดพร้าว.

คณะกรรมการการข้าราชการราชบัณฑิตสถาน (๒๕๔๖). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต
สถาน : บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น จำกัด

ฝ่ายวิชาการ สำนักพิมพ์อักษรพัฒนา (๒๕๓๘). พจนานุกรมคำศัพท์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๓ กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์พัฒนา จำกัด.

สำนักพิมพ์แม็ค (๒๕๔๕). นิตยสารแม็ค ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กรุงเทพมหานคร :บริษัท สำนัก
พิมพ์แม็ค จำกัด.



แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

เวลา 4 ชั่วโมง

วันที่เริ่มใช้แผน _____ ปีการศึกษา _____

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท1.1 ป2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทหรือย่อกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง

ท1.1 ป2/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องย้อนกลับได้
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงก่อนเรียน ในชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

ขั้นกระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. ครูแจ้งเนื้อหาที่จะสอน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาตามขั้นตอนของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

2. นักเรียนฟังครูเล่าเรื่อง
3. ครูสนทนากับนักเรียน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ

1. ครูถามคำถามง่ายๆ ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังไปแล้ว เช่น เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีใครบ้างหรือมีอะไรบ้างในเรื่อง เหตุการณ์เป็นอย่างไร เป็นต้น
2. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครู เพื่อทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่ง
3. นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน

1. ครูนำกระดาษแผ่นใหญ่มาติดไว้บนกระดานแล้วให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่าน โดยเริ่มจากเขียนเป็นคำ จากนั้นจึงเขียนเป็นประโยค
2. เมื่อนักเรียนเขียนเรื่องแล้ว ให้นักเรียนอ่านคำหรือประโยคนั้นๆ อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

1. นักเรียนฝึกอ่านคำและประโยคอีกครั้ง
2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันนำคำและประโยค มาเขียนเป็นเรื่องราว พร้อมวาดภาพประกอบและระบายสีตกแต่งให้สวยงาม
3. ครูรวบรวมชิ้นงานของนักเรียน แล้วจัดทำเป็นหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา

1. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องราวในหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อเป็นการทบทวนการอ่าน
2. นักเรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาและใบงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการอ่านออกเสียงคำ อ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงหลังเรียน ในชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก

สื่อการเรียนรู้

1. แบบทดสอบก่อนเรียน 10 ข้อ
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องที่ 1 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ กก
3. บัตรเนื้อหา
4. บัตรกิจกรรม
5. แบบทดสอบหลังเรียน 10 ข้อ

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล

1. การทำกิจกรรม
2. การทดสอบ

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินกิจกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ขั้นที่ 1-3

จุดประสงค์	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. นักเรียนสามารถ เล่าเรื่องย้อนกลับได้	เล่าเรื่อง ย้อนกลับได้ 8-10 คน	เล่าเรื่อง ย้อนกลับได้ 5-7 คน	เล่าเรื่อง ย้อนกลับได้ 2-4 คน	เล่าเรื่อง ย้อนกลับได้น้อย กว่า 2 คน
2. นักเรียนสามารถ อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ได้	อ่านได้ถูกต้อง 8-10 คำ	อ่านได้ถูกต้อง 5-7 คำ	อ่านได้ถูกต้อง 2-4 คำ	อ่านได้ถูกต้อง ต่ำกว่า 2 คำ

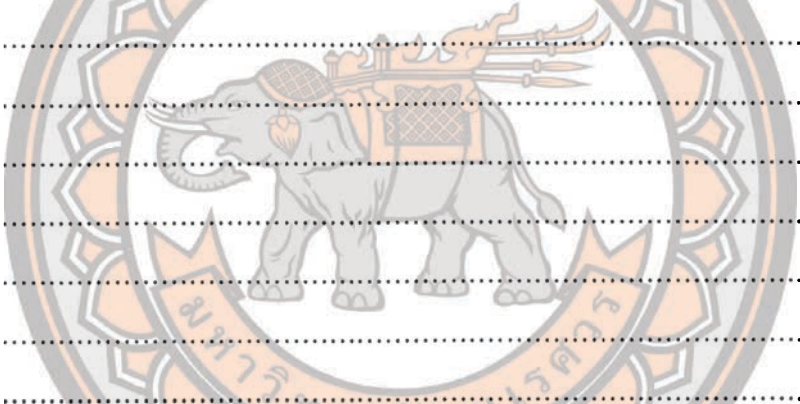
ขั้นที่ 4

จุดประสงค์	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. นักเรียนสามารถ อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในหนังสือเล่มใหญ่ได้	อ่านได้ถูกต้อง 8-10 คำ	อ่านได้ถูกต้อง 5-7 คำ	อ่านได้ถูกต้อง 2-4 คำ	อ่านได้ถูกต้อง ต่ำกว่า 2 คำ
2. นักเรียนสามารถ อ่านออกเสียงประโยค ที่มีตัวสะกดไม่ตรง มาตราในหนังสือเล่ม ใหญ่ได้	อ่านได้ถูกต้อง 4 ประโยค ขึ้นไป	อ่านได้ถูกต้อง 3 ประโยค	อ่านได้ถูกต้อง 2 ประโยค	อ่านได้ถูกต้อง ต่ำกว่า 2 ประโยค

ชั้นที่ 5

จุดประสงค์	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. นักเรียนสามารถ อ่านออกเสียงคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ในหนังสือเล่มใหญ่ได้	อ่านได้ถูกต้อง 8-10 คำ	อ่านได้ถูกต้อง 5-7 คำ	อ่านได้ถูกต้อง 2-4 คำ	อ่านได้ถูกต้อง ต่ำกว่า 2 คำ

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้



.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(.....)

ภาคผนวก ฅ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
ออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์
75/75 จำนวน 9 คน

คนที่	ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้							
	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4	
	ระหว่าง เรียน (20)	หลัง เรียน (10)	ระหว่าง เรียน (20)	หลัง เรียน (10)	ระหว่าง เรียน (20)	หลัง เรียน (10)	ระหว่าง เรียน (20)	หลัง เรียน (10)
1	14	7	13	8	15	7	14	9
2	16	8	16	7	14	8	16	7
3	13	8	16	8	15	8	14	8
4	15	6	17	9	16	7	17	6
5	17	8	15	8	17	8	16	8
6	16	9	14	7	15	9	14	7
7	17	7	14	7	15	8	15	8
8	14	7	17	8	16	8	14	9
9	15	8	15	8	15	8	16	8
รวม	137	68	137	70	138	71	136	70
เฉลี่ย	15.22	7.56	15.22	7.78	15.33	7.89	15.11	7.78
ร้อยละ	76.11	75.56	76.11	77.78	76.67	78.89	75.56	77.78
E₁/E₂	76.11/75.56		76.11/77.78		76.67/78.89		75.56/77.78	

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์
75/75 จำนวน 15 คน

คนที่	ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้							
	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4	
	ระหว่างเรียน	หลังเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน
	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)
1	14	7	13	8	15	7	14	9
2	16	8	16	7	14	8	16	7
3	13	8	16	8	15	8	14	8
4	15	6	17	9	16	7	17	6
5	17	8	15	8	17	8	16	8
6	16	9	14	7	15	9	14	7
7	17	7	14	7	15	8	15	8
8	14	7	17	8	16	8	14	9
9	15	8	15	8	15	8	16	8
10	17	8	16	9	14	6	16	7
11	16	9	17	7	16	7	17	8
12	14	8	14	6	15	8	15	8
13	17	9	15	8	17	7	17	9
14	16	7	15	9	15	8	15	6
15	15	8	16	8	16	9	14	7
รวม	232	117	230	117	231	116	230	116
เฉลี่ย	15.47	7.80	15.33	7.80	15.40	7.73	15.33	7.73
ร้อยละ	77.33	78.00	76.67	78.00	77.00	77.33	76.67	77.33
E₁/E₂	77.33/78.00		76.67/78.00		77.00/77.33		76.67/77.33	

ภาคผนวก ญ ผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 15 แสดงผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	เฉลี่ย
	20	20	
1	13	17	16
2	14	18	15.5
3	11	16	19
4	13	17	17
5	13	18	22
6	14	18	19.5
7	13	19	21.5
8	11	18	17.5
9	12	19	19.5
รวม	114	160	
เฉลี่ย	63.33	88.89	

ภาคผนวก ฎ ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติของการทดลองและระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติของการทดลองและระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	12.67	9	1.12
	Posttest	17.78	9	0.97

Paired Samples Test

		Paired Differences			t	df	Sig.
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean			
Pair 1	Posttest - Pretest	5.11	1.27	0.42	12.0802	8	0.0000



ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล วรางคณา ชีราวัฒน์
วัน เดือน ปี เกิด 27 เมษายน 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน 63/4 หมู่ 3 ตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนศรีมหาโพธิ์ (ประชาสรรค์) ตำบลบ้านหลุม อำเภอเมือง
จังหวัดสุโขทัย
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครูพี่เลี้ยง
ประสบการณ์การทำงาน
พ.ศ. 2556 โรงเรียนวัดฤทธิ (คำหมื่นปทุมมานุสรณ์) ตำบลบ้านสวน อำเภอ
เมือง จังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. 2561 โรงเรียนศรีมหาโพธิ์ (ประชาสรรค์) ตำบลบ้านหลุม อำเภอเมือง
จังหวัดสุโขทัย
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2555 กศ.บ. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร

